

НЕБО ONLINE

«Не самим хлібом житиме людина, але
кожним словом, що виходить з Божих уст»
(Матв. 4:4).

ВІЧНИЙ СКАРБ

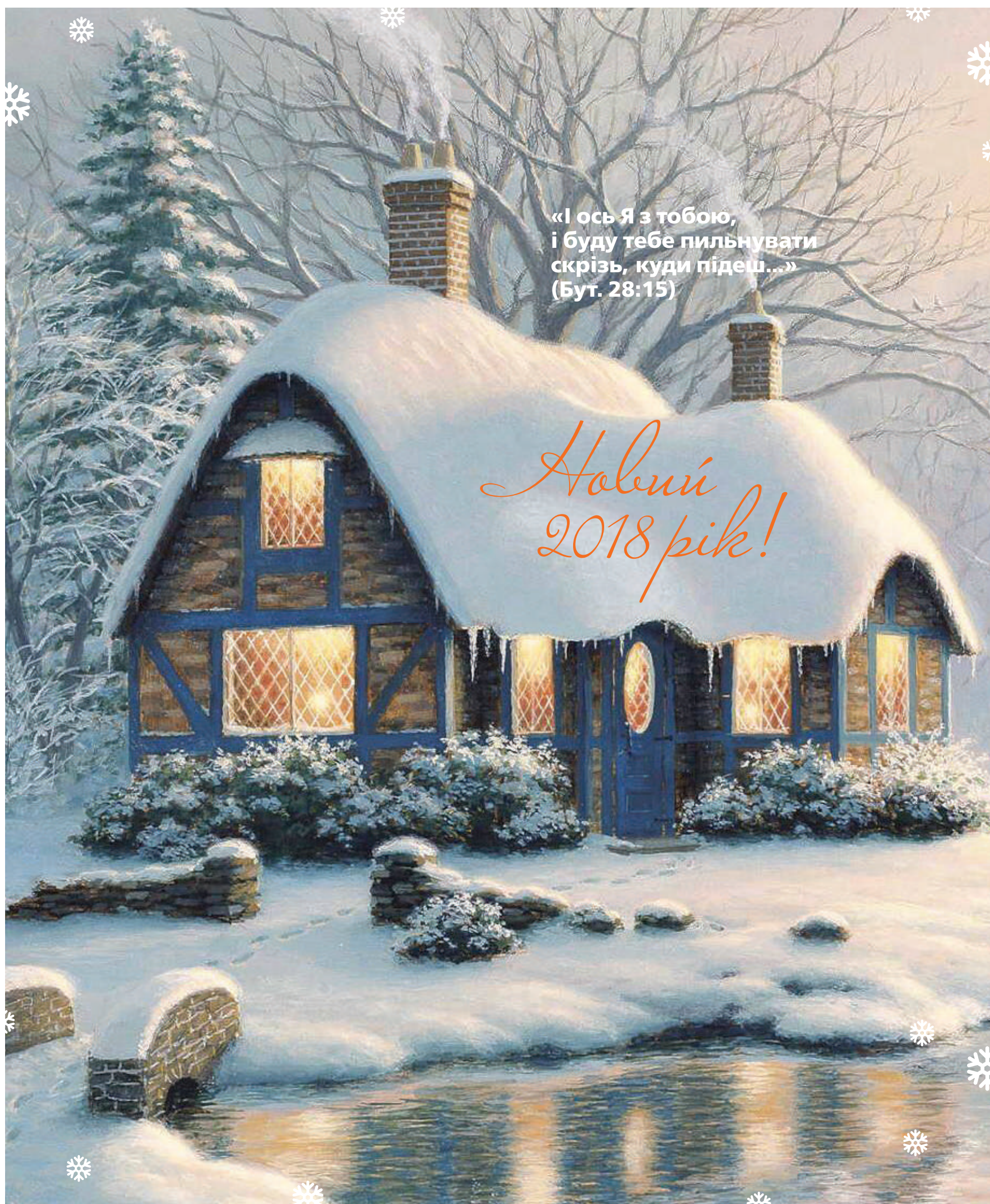
№ 1 Січень 2018

Щомісячна християнська газета

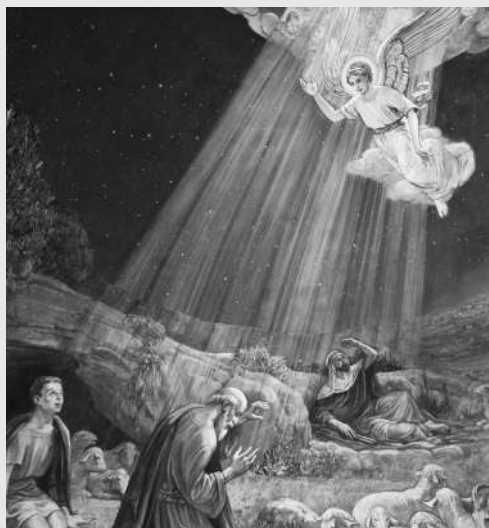
www.lifeforce.com.ua

«І ось Я з тобою,
і буду тебе пильнувати
скрізь, куди підеш...»
(Бут. 28:15)

*Хвалу
2018 рік!*

Слушай, вся земля

Слушай, вся земля, внимая
Хору ангельских певцов!
Мир надземный оглашая,
Льется песнь к нам с облаков:
«Люди, все восторжествуйте
И в восторге возликуйте,

Искупитель вам рожден,
Иисусом наречен!»

Пусть отныне и до века
Пронесется торжество:
С плотью грешной человека
Съединилось Божество.
Нет греха над нами силы,
Небо жизнь нам подарило.

Всей хвалы достоин Он,
Искупитель нам рожден!

Все прославьте дружным пеньем,
Восхвалите все уста
Вифлеемское рожденье
Искупителя Христа!
Наш Творец и наш Господь
Принял человека плоть

И нас с Небом съединил.
«С нами Бог – Еммануил!»

Побажання

Новий рік крокує по Землі,
Лине радість, пісні й побажання:
З Новим роком в місті і селі,
Божий мир вам, люди, і вітання!

Широко відкрийте всі серця,
Дайте місце всі Святому Духу.
Дар Спасителя і нашого Отця
Прийміть в синівську вашу руку.

Хай візьме з собою старий рік
Підозрілість, гнів і злюку заздрість,
Нелюбов, немилість, всякий гріх,
Непрощення, фальш і всю ненависть.

Ти прийдеш, наш дорогий Господь!
Ми Тебе з любов'ю всі чекаєм.
Наші упокорені серця
Біля ніг святих ми покладаєм.

Галина Яхневич

НАРОДЖЕНИЙ БУТИ ЦАРЕМ

У ці особливі дні для християнського світу в багатьох регіонах Західної України лунають вітання старослав'янською мовою: «Христос ся рождає!», а у відповідь чується: «Славимо Його!». Яким чудовим є бажання людей прославити Христа! Однак більшість настільки захоплена приготуванням частування з 12 страв, що виникає небезпека забути про найголовніше та Найголовнішого!

Коли екскурсоводи показують Церкву Різдва Христового у Вифлеємі, котра, як вважається, побудована на місці народження Ісуса, у великій стіні можна побачити настільки низькі двері, що треба нахилитися, аби туди увійти. Це глибоко символічно: для того щоб прийти до Христа і пізнати Його, треба в смиренні схилитися. Знаменним є факт, що народження Христа вшанували, по-перше, усі небожителі через посланих ангелів (Луки 2:9-13), по-друге, найпростіші і найбільшні люди в особі пастухів (Луки 2:8, 15, 16) і, нарешті, мудреці як міжнародні посли до Спасителя всіх народів (Матв. 2:1, 2). Ким вони були? Історик Геродот говорить, що спочатку це було мідійське плем'я під головуванням персів, яке безуспішно бажало скинути із себе ярмо. Та потім мудреці втратили інтерес до влади й політики і стали в Персії тими, ким були левити в Ізраїлі: наставниками та вчителями. Жертви приносилися лише в їхній присутності, вони були знавцями медицини, філософії та природничих наук, що викликало глибоку повагу до них з боку всіх людей. Вони вірили у вплив зірок на історію, тому Бог заговорив до них їхньою мовою, виконуючи пророцтво: «Сходить зоря он від Якова...» (Числ. 24:17). Прихід мудреців зі Сходу був ознакою поширеної думки, що Юдея має стати лідером, що встановить всесвітнє панування завдяки настанню Золотого віку (Світоній. Життя Веспасіана, 4:5; Тацит. Історія, 5:13; Флавій. Юдейська війна, 6:4, 5). Здається, що всі мали перебувати в напруженому стані очікування, але, як і сьогодні, люди поділяються на три категорії у своєму ставленні до Христа:

1. **Вороже й агресивно налаштовані – як-от Ірод, книжники та фарисеї.**

2. **Байдужі – основна частина населення Ізраїля.**

3. **Ті, які захоплено поклонялися, – як пастухи і мудреці.**

Мудреці зі Сходу йшли більше місяця і подолали понад 700 км, щоб побачити Спасителя світу. Вони не прийшли з порожніми руками, бо ще давньоримський філософ Сенека написав про те, що жодна людина не сміє прийти до царя без подарунка. Тому прихід мудреців з дарами був ознакою визнання Христа Царем.

Кожен їхній дарунок був глибоко символічним, бо сягав трьох вимірів часу: минулого, теперішнього і майбутнього. Якщо ми бажаємо принести на Різдво гідний дар Богові, то маємо уважніше придивитися до їхніх подарунків.

Перший дар – смирна. Це ароматна смола, що добувалася з дерев в Аравії та в східній Африці і призначалася як дар для померлого. Вона найчастіше використовувалася для бальзамування тіл покійних (Івана 19:39). Окрім цього, смирну додавали до вина для знеболювання та пом'якшення ран (Марка 15:23, Луки 10:34). Уже при народженні Спасителя цей дар пророче вказував, що Христос мав померти як Цар за Своїх підданих. У давнину цар, котрий ішов на битву попереду війська і помирав, отримував славу, повагу та помертні почесті.

Другий дар мудреців – ладан. Це була жовтувата смоляниста маса з Аравії, що при спалюванні давала особливий аромат. Її використовували в храмі для приношень. Це був дар Христові як Священнику. У цьому різдвяному дарі ми бачимо вказівку на те, що смерть Христа на хресті не завершила Його служіння для людей, а воно продовжилось через первосвященницьке заступництво (Євр. 2:17, 18; 4:14-16). Цікаво, що «священик» (лат. *понтіфекс*), буквально означає «будівельник мостів». Христос мав стати Тим, Хто з'єднає Небо і Землю.

І третій дар мудреців – золото. Сьогодні золото – один із найцінніших і найстабільніших металів. Це був дар Ісусу як Царю. Золото є «царем» металів, а Христос – Царем над царями.

Христос народився, щоб стати Царем, але не звичайним царем-тираном. Його трон – це хрест, з якого Він править не силою, а любов'ю. І ця любов спроможна зробити те, що не здійснить жодний земний всесильний монарх, – змінити внутрішнє ество і думки людини.

У невеликому швейцарському містечку знаходився готель з розкішним інтер'єром. Нещодавно в ньому був зроблений дорогий ремонт. Та несподівано в когось із поважних гостей вислизнула пляшка із содовою, яка залишила величезну жовту пляму на розкішній оббивці стін. Господар закладу був украй засмучений цією обставиною. Саме в той час у готелі жив талановитий художник, котрий почув про цю неприємність і, не сказавши жодного слова та зачекавши, поки всі гості розійдуться, узяв свого пензля і просто на плямі, почав малювати дивовижну картину з водоспадами, скелями та деревами. Коли вранці господар побачив стіну, то висловив своє захоплення та подив, бо вона виглядала краще, ніж раніше. Наш величний Бог – великий Майстер, Котрий бере духовно брудну, зіпсовану гри-

хом людину і, якщо вона підкоряється Його волі, починає ліпити небесний шедевр. Це стало можливим завдяки народженню, смерті та воскресінню Спасителя Ісуса Христа.

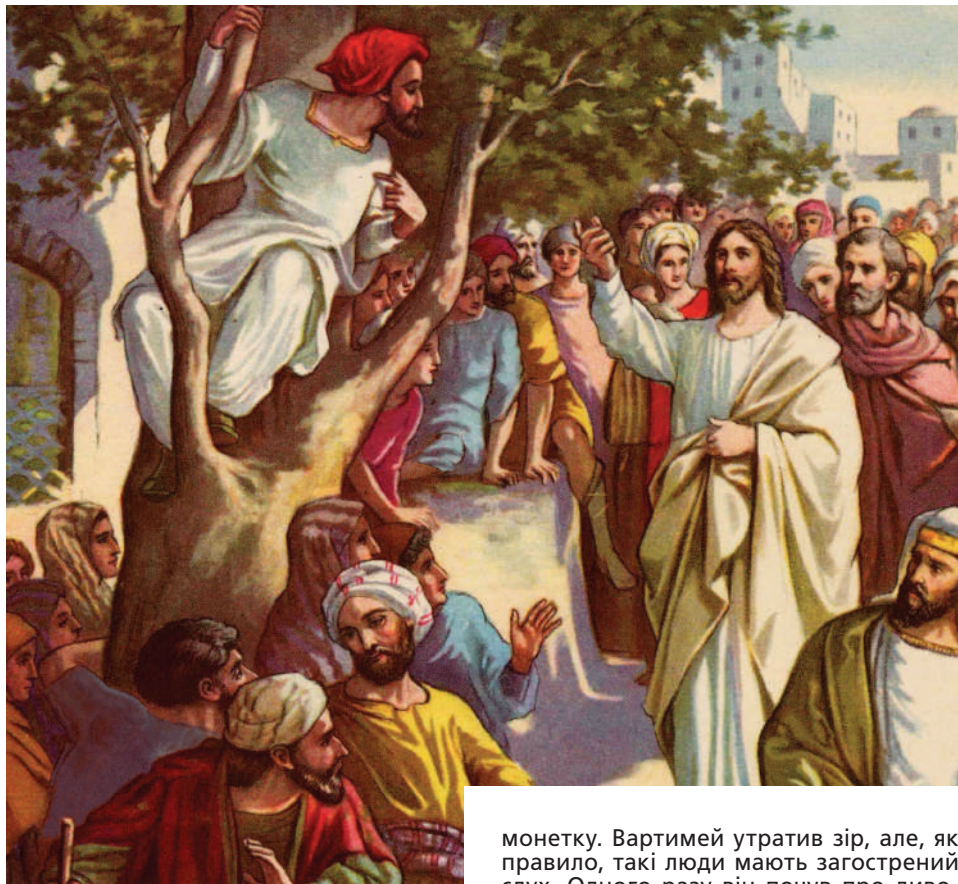
Погляньте на незрівнянного Христа. Понад двадцять століть тому Він народився надприродним чином, жив у бідності і лише одного разу перетнув кордон Своєї батьківщини – під час втечі до Єгипту, ще дитиною. У Нього не було зв'язків і земного багатства. Він не написав жодної книги, але всі бібліотеки не зможуть вмістити книг, написаних про Нього. Христос не написав жодної пісні, але Він дав теми для великої кількості пісень, чого не змогли зробити всі композитори, разом узяті. Він не заснував власної школи, але всі школи світу не можуть похвалитися такою кількістю учнів, як у Нього. Він ніколи не був головнокомандувачем війська, але в жодного генерала ніколи не було стільки добровольців, як у Нього. Господь ніколи не займався психіатрією, але зцілив більше розбитих сердець, ніж усі лікарі світу. Щотижня по всьому світу багато людей приходить у Доми молитви та храми, щоб віддати Йому данину любові й поваги.

Саме сьогодні, коли весь світ святкує Різдво, у кожного з нас є шанс дозволити Христу здійснити це чудо перетворення і в нашому серці. Чи лякають вас ці зміни? Не слід турбуватися, адже ангел промовив: «Не бійтеся, бо я звіщаю вам велику радість, яка буде для всього народу: для вас сьогодні в місті Давида народився Спаситель, Який є Христос Господь» (Луки 2:10, 11).

Ігор Корещук

ЛЮДИНА – НАЙВИЩА ЦІННІСТЬ ДЛЯ ХРИСТА

Ісус Христос не поділяє людей на «великих» і «маленьких». Він готовий стати Другом і Помічником і бідному, і багатому.

Спаситель прямує до Єрусалима, аби завершити Свою місію – спасти людство. Його шлях пролягає через стародавній Єрихон – місто пальм, оазис на березі Мертвого моря. У Єрихоні Христос зустрічає двох чоловіків. Це зовсім різні за своїм статусом, освітою та рівнем достатку люди, але їх багато що об'єднує.

Одного з них звать Вартимеєм. Він сидить біля дороги вже багато років. Вартимей усе спробував, щоб отримати зцілення. Його батьки витратили багато коштів на лікарів, носили його до храму для зцілення, але нічого не допомогло. У результаті цей чоловік опинився на узбіччі життя. Він був змушений просити милостиню на узбіччі дороги, якою проходили заможні мандрівники. Однак вони майже не звертали уваги на бідного сліпого, зрідка кидаючи йому

монетку. Вартимей утратив зір, але, як правило, такі люди мають загострений слух. Одного разу він почув про дивовижного Цілителя Ісуса Христа. Сидячи біля дороги, він чув розповіді подорожніх про надзвичайні чудеса цього Вчителя і зрозумів, що тільки Він може повернути йому втрачений зір. Однак не тільки втрата зору непокоїла Вартимея. Він відчував себе великим грішником. Сліпий не міг самостійно пересуватися, щодня до дороги його приводили інші люди, тому надія Вартимея на зустріч з Ісусом Христом танула з кожним днем.

Та одного разу нещасний почув, що дорогою йде Той, з Ким він так мріяв зустрітись. Це був шанс, і Вартимей закричав. Люди намагалися його зупинити, перешкодити йому, але Вартимей кричав так, як, напевно, не кричав за все своє життя. Ісус Христос не пройшов повз нього. Їхня зустріч відбулася, незважаючи на протидію натовпу. Спаситель повернув йому зір, а разом з ним і надію на спасіння (Луки 18:35-43).

Інший чоловік, якого Ісус Христос зустрів у Єрихоні, – здоровий і багатий. Його звали Закхеем. Однак за зовнішнім

благополуччям цієї людини ховалася розпачлива самотність. Він був митником – тим, хто збирав податки для ненависних римлян. Крім того, Закхей прихислював частину грошей собі. Ось чому жителі Єрихона ненавиділи цього маленького на зріст чоловіка. Закхей, як і Вартимей, не міг самостійно вирішити свою проблему самотності, незважаючи на те, що мав гроші. Він так само, як і Вартимей, потребував зцілення своєї душі.

Закхей почув про Ісуса від Івана Хрестителя, до якого приходив, сподіваючись почати нове життя. Здавалося, заклик Івана, звернений до митників, залишився непоміченим, але це не так. Проповідь Івана Хрестителя глибоко запала в серце Закхея. Так само, як і в історії з Вартимеєм, люди заважають Закхею побачити Ісуса Христа. Своїми спинами вони затуляють Спасителя від маленького ненависного митника. Так вони намагаються помститися йому. Однак, як і у випадку з Вартимеєм, Закхей долає перешкоду, залазячи на фігове дерево разом із дітьми. Можливо, у той момент люди глузували і насміхалися з нього. Проте він не хоче втратити свій шанс зустрітись з Ісусом. Проходячи повз дерево, Спаситель звертає увагу на Закхея і навіть висловлює бажання зайти до нього в гості: «Прийшовши на те місце, Ісус поглянув, побачив його і звернувся до нього: Закхее, негайно злізай, бо сьогодні потрібно Мені бути в твоєму домі!» (Луки 19:5). Неймовірно! Учитель відвідає оселю не поважних людей Єрихона, а негідного митника. Прихід Спасителя до дому Закхея спонукає господаря до неймовірних для суспільства дій. Він починає роздавати присвоєні ним гроші і просить вибачення у всіх, кого образив (Луки 19:3-8).

Як багато людей сьогодні відчуває безглуздість життя, порожнечу й самотність! Як багато в цьому світі тих, хто, як Вартимей, знаходиться на узбіччі життя, як Закхей, будучи заможним, відчуває неприязнь з боку суспільства!

Для Ісуса Христа кожна людина є найвищою цінністю. Господь йде до Єрусалима, щоб здобути перемогу у Великій боротьбі між добром і злом. До Нього прикута увага всього Всесвіту. Проте на шляху до великої мети Спаситель бачить

«маленьких людей» – тих, кого люди давно обділяють своєю увагою. Як важливо не забути за високими цілями про тих, хто поруч із нами і потребує нашої допомоги! Як важливо бачити «маленьких людей» цього світу!

Можливо, для когось зустріч з Ісусом Христом – останній шанс почати нове життя. Перед людьми може виникнути багато перешкод, які заважають цій зустрічі відбутися. Часом ми самі є цією перешкодою. Зупиніться і погляньте навколо себе. Можливо, поруч із вами знаходиться Вартимей або Закхей! Можливо, ваша щира увага до нужденного стане для когось рятівною зустріччю з Ісусом Христом. Скористайтеся цією можливістю!

Олег Гончаров

ПОДСТАВЬТЕ КРЫЛО

Летела на юг журавлиная стая,
И крик ее был, словно жалобный стон.
Средь них журавленок летел отставая,
Жесткой рукою изранен был он.

Но птицы его на крыло подхватили
И, часто меняясь, несли над водой.
Какое их чувство спаяло, сплотило,
Ведь море и им угрожало бедой?

Не так у людей, да и люди – не стая...
Сердец не тревожит отчаянный крик.
Идем напрямик, через души ступая,
И слух уж давно к этим воплям привык.

А если мы завтра окажемся в горе,
На чье мы тогда обопремся крыло?
Бушует волнами житейское море,
И многих с собою оно увлекло.

Подставьте крыло! Пока Бог дает силу,
Делитесь скорее любовью большою,
Ведь рядом живые уходят в могилу,
В пучину скорбей ослабевшей душой.

Подставьте крыло! Помогите подняться,
Ведь крылья души нашей шире, сильнее.
И рядом окрепнут и смогут равняться
На сильных, идущих к Небесной стране.

Подставьте крыло! Кто-то, слышите, стонет!
Его догоняет большая волна.
А если израненный все же утонет,
То в этом, быть может, и наша вина...

Вера Осипова

ЯСНА ПОГОДА ДУШІ

Для успіху в житті лагідна вдача – умова не менш необхідна, ніж таланти. Можна сказати, що щастя людини передусім обумовлене врівноваженістю, терпінням і витривалістю.

Слід погодитися зі словами Платона про те, що, дбаючи про щастя інших, ми знаходимо власне.

Існують щасливо організовані люди, які в усьому і завжди вміють знайти щось позитивне. Немає такого лиха, з якого вони не винесли б важливого уроку; не буває настільки похмурого неба, на якому вони не побачили

б сонячного променя. Якщо навіть сонце залишається невидимим для їхніх очей, то й тоді вони тішать себе думкою, що воно є, і якщо і приховане від них, то неодмінно з якою-небудь хорошою і мудрою метою.

Такі щасливі люди гідні наслідування. Їхні очі завжди випромінюють задоволення, веселощі, душевну радість, моральну чистоту. Їхня душа сповнена сонячного сяйва і золотить власним відблиском усе, на що дивиться. Якщо на них покладений тягар, вони несуть його бадьоро, без нарікань, без туги, не витрачаючи сил на непотрібні скарги і плач, але, мужньо борючись, ідуть вперед, зриваючи мимохідь ті квіти, які трапляються на їхньому шляху.

Нехай жоден не подумає ні на мить, що люди, про яких ідеться, слабкі й нерозумні. Навпаки, відкриті люди – це також найдобріші, найбільш люблячі, найбільш довірливі і найсильніші своєю надією та сподіваннями. Світлий промінь моральності, що пробивається крізь морок найтемніших хмар, найшвидше розпізнає людина мудра, прониклива. У теперішніх лихах вона бачить майбутнє щастя; у випробуваннях знаходить вдосконалення і дисципліну; у горі та стражданнях черпає мужність, пізнання і досконалу практичну мудрість.

Хоч весела вдача переважно обумовлена природженим темпераментом, проте її можна набути і виховати в собі не гірше за будь-яку іншу звичку. Ми самостійно будемо своє життя. Від

нас самих залежить, перетворимо ми його в джерело радості чи горя. Життя завжди пропонує нам вибір, і ми самі вирішуємо: дивитися на хороше чи на погане. При виборі нами має керувати сила волі і допомагати нам виробити в собі звичку бути щасливими. Ми можемо заохочувати в собі схильність дивитися на кращий бік речей, а не на гірше. І якщо ми побачимо хмари, то навіщо ж закривати свої очі від сріблястих смуг світла, що пробиваються крізь них?

Внутрішній промінь оптимізму освітлює все життя, наповнюючи красою і радістю всі грані буття. Він проливає своє світло на холод і трансформує його в тепло; на страждання – і поступово знищує його; на невігластво – і просвіщає нас; на горе – і втішає. Внутрішній промінь оптимізму вдосконалює розумові здібності й підносить красу. Без нього не можна відчувати сонячне сяйво життя, неможливо досягнути всю красу квітів; небесні і земні чудеса залишаються невидимими і невизнаними, і весь світ здається похмурою, бездушною і неживою порожнечою.

Бадьора і весела вдача – це не тільки багате джерело життєвої насолоди, але водночас і потужний захист характеру. Один віруючий письменник у відповідь на запитання, яким чином слід долати спокуси, називає три умови: «Весела вдача – перша умова, вона і друга, вона ж і третя». Вона є найкращим ґрунтом для виховання доброти й чеснот. Вона дає ясність серцю, радість

і гнучкість розуму. Це – супутник милосердя, вихователю терпіння, матір мудрості. Вона також є одним з найкращих моральних і розумових зміцнювальних засобів. «Найдієвішими ліками, – сказав доктор Маршалл Голл одному зі своїх пацієнтів, – є весела вдача». Цар Соломон також сказав: «Серце радісне добре лікує, а пригноблений дух сушить кості» (Прип. 17:22).

Одна людина, звернувшись якось до Мартіна Лютера з проханням вказати йому на засіб від меланхолії, отримав таку пораду: «Веселість і мужність – безневинна веселість і розумна мужність – найкращі ліки від похмурих думок як для молодих, так і для людей похилого віку, і взагалі для будь-якого віку». Сам Лютер любив музику не менше, якщо тільки не більше, ніж любив дітей і квіти.

Весела вдача – чудова і дуже корисна риса для повсякденного життя. Хтось назвав такий стан ясної погодою душі. Справді, веселість впливає в душу гармонію і є вічною піснею без слів. Весела вдача заміняє відпочинок. Вона дає організму можливість безперервно поповнювати і підкріпляти свої сили, тоді як невдоволення і туга розслаблюють його, бо тягнуть за собою постійні сльози та нарікання.

Де ж джерело веселого, бадьорого настрою? Це віра в Божі обітниця: «Коли я піду хоча б навіть долиною смертної тертяви, то не буду боятися злого, бо Ти при мені, – Твоє жезло й Твій посох – вони мене втішать!» (Псал. 22:4).

Белое платье

Я утром погладила белое платье
И вышла на улицу. День начался.
До вечера в белом пришлось прошагать мне,
Но белый наряд пачкать было нельзя.

А платье слепило глаза белизною,
Я как никогда осторожна была.
Старалась я грязь обойти стороною
И белое платье весь день берегла.

Но в белом по городу – это непросто:
Дороги, машины, людская толпа...
Была я внимательна на перекрестках,
Боялась споткнуться, боялась упасть.

Я шла чрез толпу, никого не касаясь,
Смотрела, чтоб кто-то меня не задел.
До вечера в белом – смогу, мне казалось.
И пятен на платье не будет нигде.

О, сколько пришлось приложить мне усилий,
Чтоб белое белым остаться могло!
Ах, если б меня над землею носили,
Ах, если бы чудо вдруг произошло...

Закончился день. Я домой возвращалась,
Открыла рукою усталою дверь...
А белое платье, как я ни старалась,
Увы, белизною не сверкало теперь.

И к зеркалу мне подходит не хотелось,
Чуть слышно спросило оно: «Как дела?
Ты утром, я помню, ушла в платье белом,
Но как же ты вечером в сером пришла?»

Я знала, что зеркало врать не захочет,
Да мне и самой грустно было смотреть...
И серое платье стирала я ночью,
Чтоб утром мне белое снова надеть.

Господь, я живу под Твоей благодатью.
Ты спас мою душу, грехи все простил.
Ты дал мне прекрасное белое платье
И в белом велел мне по жизни идти.

Но, Боже, вокруг столько пыли и грязи!
А платье запачкать мое дьявол рад.
И в мире греха сохранить можно разве
Тобою подаренный белый наряд?

Сама – не могу. Идти в белом так трудно.
Но, Господи, Ты говоришь: «Сохраню».
И вечером каждым свершается чудо:
Я в белом, мой Бог, пред Тобою стою.

И это не плод моих жалких усилий,
Иисус, Ты остался мне чистой помог.
Меня над землей Твои руки носили,
И белое платье мое Ты сберег.

Так будет и впредь. До конца. В это верю:
Меня в чистоте сохранит благодать.
И в час, когда Неба откроются двери,
На мне будет белое платье сиять.

Любовь Васенина

ВЕЛИКА ТАЄМНИЦЯ БЛАГОЧЕСТЯ

Різдво Христове – велика таємниця благочестя. Про це нам говорить Слово Боже: **«Беззаперечно, що таємниця благочестя велика: Той, Хто з'явився в тілі, оправдався в Дусі, показався ангелам, був проповідуваний між народами, в Нього повірили в світі, Він вознісся в славі» (1 Тим. 3:16).** Віра в те, що в призначений Богом час Ісус Христос прийшов з Небес на Землю заради грішної людини і Сам став Людиною, переконує нас у Його значущості у Всесвіті, дає нам силу для досягнення доброти, святості й честі. Ось чому апостол Павло називає Різдво Христове великою таємницею благочестя. Кому ж відкрита ця таємниця? Святе Письмо пояснює: «Приязнь Господня до тих, хто боїться Його, і Свій заповіт Він звістить їм» (Псал. 25:14). А пророк Амос у своїй книзі пише: «Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї своїм рабам пророкам» (Амоса 3:7). Про те, що Христос має прийти з Неба на Землю, передвіщало багато пророків ще задовго до цієї події. Пророк Ісаї за 700 років до Різдва говорив: «Ось Діва в утробі зачне, і Сина породить, і назвеш ім'я Йому: Еммануїл» (Ісаї 7:14). За 600 років до народження Ісуса Христа пророк Даниїл передбачив навіть рік Його хрещення: «Та знай і розумій: від виходу наказу, щоб вернути Ізраїля й збудувати Єрусалим, аж до Владики Месії сім тижнів та шістьдесят і два тижні» (Дан. 9:25). Повеління збудувати Єрусалим було дане царем Ахашвершем 457-го року до нашої ери. Пророк Іван хрестив Ісуса в Йордані 27-го року нашої ери. Велика подія Різдва Христового детально описана в першому та другому розділах Євангелія від Матвія. Такого дива народження раніше ніколи не було. За всю історію існування людства це відбулося один раз і назавжди змінило весь світ. Не випадково люди, які відчували на собі силу Христової благодаті, вирішили зробити подію Різдва Христового відліком нового часу – новою ерою людського роду.

Отож, дорогий друже, нова ера – це час, коли на нашу Землю прийшов в Особі Свого Сина Сам Бог – Творець неба і землі. Це основна істина, і від її прийняття залежить наша вічна доля. Різдво – це не дата і не один день у році. Це подія, яка може кардинально змінити життя віруючої людини, але для цього необхідно її прийняти, дозволити Христу оселитися в нашому серці і постійно там жити. Цей процес у Біблії названий народженням згори. Якщо Христос народжується в нашому серці, то ми стаємо новим творінням Божим. У нашому житті починається новий відлік часу життя з Христом. Апостол Павло так переконує нас у цьому: «А коли Христос є в вас, то хоча тіло мертве через гріх, але дух живе через праведність» (Римл. 8:10). Тому святкувати Різдво Христове – означає щиро радіти в Христі і з Христом.

Для чого ж потрібно було Самому Богові приходити на нашу Землю і з якою місією?

В Євангелії від Івана 3:16 є відповідь на це запитання: «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне». А справжня віра має основу – Святе Письмо. «Тому віра – від слухання, а слухання – через Слово Христа» (Римл. 10:17). Якщо ми не віримо тому, що написано в Біблії, то ми чинимо гріх, зображаємо Бога неправдивим, а самі стаємо неправедними. Та в 1 Кор. 6:9 написано: «Неправедні не успадкують Божого Царства».

Євангеліє від Івана 1:12 говорить нам: «А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми». У Святому Письмі достатньо доказів, що Ісус Христос є вічним Богом і що Він приходив з Неба на Землю. Звернімо увагу на два свідчення: «На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог. Воно на початку було в Бога. Все через Нього постало, і без Нього не постало нічого з того, що постало... І Слово стало тілом, і перебувало між нами, і ми побачили славу Його, – славу як Єдинородного від Отця, повного благодаті й істини» (Івана 1:1–3, 14). У Посланні до колосян 1:15–17 написано: «Він – образ невидимого Бога, первородний усього творіння. В Ньому створене все, що на небі й на землі, – видиме і невидиме, – чи престולי, чи панування, чи начала, чи влади, – все через Нього і для Нього створене. Він – раніш усього, і все існує в Ньому».

Хочу звернути увагу, що на підставі вищесказаного на першому Вселенському соборі єпископів, які залишилися живими після суворих гонінь християн, 325-го року в м. Нікеї був прийнятий Символ віри християн: «Вірую в єдиного Господа Ісуса Христа, Сина Божого, Єдинородного, народженого від Отця перед усіма віками, Світло

від Світла, Бога істинного від Бога істинного, народженого, не створеного, єдиносущного з Отцем, через Якого все сталося». Біблія не говорить про те, що Марія, мати Ісуса, народила Бога, Якого раніше не було. Діва Марія удостоїлася прийняти від Духа Святого, і через неї Бог з'явився в тілі. Сам Ісус Христос, живучи на Землі, говорив про Себе: «Знову й знову запевняю вас: Перш ніж був Авраам, – Я є!» (Івана 8:58). Для християн визначальною є довіра до Слова Божого. Христос так говорив: «Покайтеся і віруйте в Євангеліє!» (Марка 1:15). Святе Письмо навчає нас: «Під небом нема іншого імені, даного людям, яким належить нам спаситися!» (Дії 4:12). «Бо один є Бог і один Посередник між Богом та людьми – Людина Ісус Христос» (1 Тим. 2:5).

Отже, велика таємниця благочестя складається з шести подій.

Перша – Бог з'явився в тілі: «Ось Діва в утробі зачне, і Сина породить» (Ісаї 7:14).

Друга – Бог виправдав Себе в Дусі: Дух Святий, Який зійшов на Ісуса у вигляді голуба під час хрещення, був прославлений служінням Ісуса на Землі.

Третя – показав Себе ангелам. Ісус своїми ділами і служінням засвідчив перед усіма ангелами і перед Всесвітом, що Закон Божий добрий, святий і його можна виконати. Він не згрішив і не підкорився волі диявола. Про Нього написано: «Твою волю чинити, мій Боже, я хочу, і Закон Твій – у мене в серці» (Псал. 40:9).

Четверта – про Ісуса буде проповідано всім народам. Незважаючи на всі зусилля сатани, Добра вістка про Прихід Христа для спасіння людей проповідується всім народам Землі.

П'ята – прийнятий вірою у світі. Діти Божі повірили в Ісуса і радіють в Ньому завдяки спасінню від влади сатани, а також отримали від Нього дар вічного життя.

Шоста – вознісся в славі. Ісус Христос вознісся на Небо як Переможець добра над злом. Усе Небо прийняло Його з великими почестями.

Нехай Прихід Христа на Землю постійно освітлює наш життєвий шлях, як Вифлеємська зірка осявала шлях мудрецам зі Сходу.

Даниїл Буз

ВІД УСЬОГО СЕРЦЯ

Дорогі друзі! Від усього серця бажаємо вам у новому році щастя, здоров'я, добра і Божих благословень! Нехай Божя любов наповнює ваші серця, приносить радість і справжню віру, яка допоможе подолати труднощі й розчарування. Її отримає той, хто просить; знаходить той, хто шукає, якщо бажає цього всім серцем.

Можливо, ви вперше чуєте про Бога або вже розчарувалися в Ньому, слухаючи лукавих коментаторів, які говорять одне, а роблять інше. Однак Бог не такий, яким багато хто уявляє Його. Бог – Творець неба і землі, Всемогутній і Милосердний, Праведний, Святий, Мудрий і Люблячий Отець. Гріх і лицемірство ненависні Йому, а Його милість – понад небесами, і Він пропонує її нам.

Відомий мікробіолог Луї Пастер, бажаючи пізнати Бога і Божественні закони, які Творець встановив у Всесвіті, писав: «Чим більше я займаюся вивченням природи, тим більше зупиняюся в побожному подиві перед діями Творця. Я молюся під час своєї роботи в лабораторії».

А чим наповнене ваше серце в цьому нестійкому і неспокійному світі? Куди спрямовані ваші думки? У чому ви бачите сенс життя? Усім добре знайомий голос сучасного світу: нам диктують, що робити, куди йти, у що вдягатися, як стати мільйонером, досягнути успіху в бізнесі, як піклуватися про своє тіло і залишатися молодими і гарними. Та ніхто не говорить про те, де знайти мир і істинний спокій для душі.

Де він, цей спокій, який повинен бути і в душі, і в думках, між народами і в сім'ях? Крик відчаю лунає крізь століття, і чим значніші досягнення прогресу, тим більша паніка охоплює розбурханий пристрастями світ, тим гучніший гуркіт його голосу.

Дорогі друзі! Можливо, ваше серце теж кричить, розриваючись від невдоволення, незадоволеності й занепокоєння? Можливо, ви бажаєте знайти мир і спокій для душі? Де ж він, цей спокій? Ми шукаємо його серед зовнішніх матеріальних благ, але дуже рідко заглядаємо у своє серце, боячись

того, що можемо там побачити. Ми звинувачуємо навколишній світ у відсутності душевного спокою, але насправді відповідь на всі запитання – у нашій внутрішній людині. Саме вона потребує зцілення та перетворення.

«Немає горя гіршого від того, коли людина починає боятися правди, щоб та не показала їй, наскільки вона нерозумна», – сказав великий письменник Лев Толстой.

Мир і спокій не приходять доти, доки серце, тіло і розум не зосередяться на Богові, Який створив нас і знає про нас усе. Він – Володар світу, Йому відомі всі наші думки і вчинки від початку до кінця. Бог створив людину з постійним прагненням до єднання із Творцем. Тільки живий Бог і живе Слово Боже можуть задовольнити наші духовні запити. Цар Давид писав у книзі Псалмів: «Як лине той олень до водних потоків, так лине до Тебе, о Боже, душа моя!» (Псал. 42:1, 2).

Ви можете бути впевнені, що ніколи не знайдете спокою в серці, якщо не знайдете спокою в Богові. Душа прагне до Бога, але гріховна людська природа повстає проти Його волі. Одна наша половина страждає без Бога, а інша – шукає тілесних насолод. Наше серце – як поле битви, його постійно терзають конфлікти. Відколи через непослух гріх увійшов у людину і розділив її з Богом, життя на Землі змінилося. Гріх мучить людські душі, не даючи спокою ні вдень ні вночі. Не розірвавши кайданів гріховного життя, ми постійно перебуваємо в полоні страху, хвороб і розлук.

Друзі, давайте в новому році будемо слухати не голос того світу, який плете диявольські сіті, а заклик люблячого Творця, Який звертається до нас зі сторінок Святого Письма: «Прийдіть до Мене, всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій

своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий».

«Я життя! Хто приходить до Мене, не буде голодувати, хто вірить у Мене, – ніколи не буде спраглим».

«Я – Світло для світу! Хто піде за Мною, той не ходитиме в темряві, але матиме Світло життя».

«Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне».

Англійський фізик і математик Ісаак Ньютон писав: «У своєму житті я пізнав дві важливі істини: перша, що я великий грішник, і друга, що Ісус Христос у безмежній величч є моїм Спасителем».

Ісус сказав:

«Я є дорога, і правда і життя! Ніхто не приходить до Отця, якщо не через Мене».

Постійні читачі газети
Олег і Марина Ольховенко

БЛИСКУЧІ
НОЖИЦІ

Чи просила коли-небудь ваша дитина ножиці? Якими привабливими здаються вони для маленьких дітей! І як їм хочеться заволодіти ними! Діткам здається, що це було би найбільшим щастям. Проте маленькі рученята і сяючі оченята дитини занадто дорогоцінні, щоб ризикувати ними і задовольнити небезпечне бажання маляти. Відмова викликає сльози, плач, вередування... Малюк думає, що батько поганий, якщо не потурає його бажанню. Проте з роками дитина вже сама усвідомлює доцільність батьківської заборони.

А чи не буває так і з нами, дітьми Божими? Ми також нерідко тягнемось до того, що приваблює, вважаючи, що ні обійтися, ні жити без цього не можна. Наполегливо, часом зі сльозами, просимо в молитві Бога дати нам бажане. Нам здається, що Всевишній черствий, якщо не відповідає на молитву. Однак мудрість Отця Небесного, яка незрівнянно вища за розум земного батька, бачить ті страждання, до яких призвело б виконання прохань із нашої молитви. Тому у Своїй милості Господь не може дати нам те, що ми просимо.

Христос полюбив нас, як каже Його Слово, коли ми були ще ворогами Богові. Залишивши славу Небес, Він помер за нас на хресті. І тепер, коли ми стали Його дітьми, Він не позбавить нас жодного істинного блага! «Господь дає милість та славу, добра не відмовляє усім, хто в невинності ходять» (Псал. 84:12). Його любов виявляється в тому, що Він не дає нам усе, про що ми просимо, аби вберегти нас від багатьох сумних наслідків!

Довіртеся Господу, витріть марні сльози і не просіть непотрібних і небезпечних для вас «блискучих ножиць»!

М. Гаан

ДАНО НАМ
ВРЕМЯ ЖИЗНИ НА ЗЕМЛІ

Дано нам время жизни на Земле
Не только для того, чтоб ели, пили,
Но для того, чтобы за краткость лет
Соединиться с Богом мы успели!

К Нему поднялись из греховной тьмы,
Из неудач взошли в Его объятия
И сбросили весь груз своей вины
У страшного Голгофского распятия.

Земная жизнь дана нам для того,
Чтоб во Христа врасти всей сутью новой
И возвеличить Бога своего
Его святой, излитой в нас любовью.

На меньшее не соглашайтесь, нет,
Вложите в вечность краткие мгновенья,
Войдите жизнью в чудный Божий свет,
Оставив прошлое без сожаленья.

И каждую минуту, каждый вздох
Ищите сердцем с Иисусом встречи:
Пусть на Земле родным вам станет Бог –
Тогда для вас блаженством станет вечность!

Светлана Тимохина

КАМ'ЯНІ ГРІХИ

Двоє чоловіків зібралися до старця на сповідь. Перший учинив один тяжкий гріх. І ось він іде і смиренно роздумує: «Як же мені сповідатися...». А другий іде до старця і міркує: «Ось у нього великий гріх, а я навіщо йду? Адже грішу в дрібницях і сказати нічого».

Приходять вони до старця. Той подивився на них і тому, хто вчинив один великий гріх, звелів принести один великий камінь. А другому – сто дрібних камінців.

Коли чоловіки принесли каміння, старець сказав їм: «А тепер поверніть ці камені на те місце, звідки ви їх узяли».

Пам'ятайте: повернути на місце сто камінців значно важче. Не буває великих і малих гріхів. І часто маленькі, як нам інколи здається, незначні гріхи отруюють наше життя більше і їх важче позбутися.

Нехай Господь благословить нас завжди жити з Ісусом, не піддаючись ні на великі, ні на маленькі спокуси сатани.

Прийняв чи пізнав?

Клайв Льюїс писав: «Бог створив нас подібно до того, як людина винаходить машину. Машина, створена працювати на бензині, не їздитиме на жодному іншому паливі. Людину ж Бог створив з таким розрахунком, щоб енергію для свого життя вона черпала в Бозі. Бог – пальне, на якому за Його задумом може працювати людський дух. Бог Сам – та їжа, яка живить нашу душу і дух. Жодної іншої немає... Бог не може дати нам щастя і мир без спілкування з Ним, бо без Нього щастя і мир просто не існують» (К. С. Льюїс. Просто християнство, с. 57).

Людина так створена, що не зможе повноцінно жити без особистого щоденного близького спілкування з Богом (див. Дії 17:28). Без цього вона просто неповноцінна. Багато християн, які колись «знайшли» або «прийняли» Бога, помилково вважають, що вони тепер знають Його. Однак існує величезна різниця між прийняттям Отця і пізнанням Його.

Я приймаю і поважаю керівника своєї держави. Навіть визнаю і підкоряюся його авторитету і владі. Та це не означає, що я знаю його особисто. Я не можу стверджувати, що знаю його як близького друга.

Сумно, що багато християн намагається зі своїх офіційних взаємин з Богом мати зиск. Вони заявляють про свою вірність Його авторитету, але не мають близьких взаємин з Ним. Духовне життя таких людей минає у внутрішньому дворі святилища, вони ніколи не намагаються зайти до Святого святих, за завісу, щоб перебувати в присутності Всемогутнього Бога.

Християнство сьогодні вкрай потребує нагадування, що його головна суть полягає в глибоких, постійних особистих відносинах любові між людиною і Богом.

Не унывайте!..

«Что унываешь ты, душа моя, и что смущаешься? Уповай на Бога, ибо я буду еще славить Его, Спасителя моего и Бога моего» (Пс. 41:6).

Делая добро, не унывайте, Бог все видит – вы к Нему взывайте! Он поддержит в скорби и тревоге, Помощи ищите только в Боге! Дух унылый даже кости сушит, Берегите от депрессий души! Есть совет – он очень помогает: Славящий Христа не унывает! Если будет трудно, одиноко, Видит вас Его святое око. На Него всем сердцем уповайте, Никогда, друзья, не унывайте!

Владимир Шельске

КОМПОЗИТОР ВІД БОГА

Цього року минає 332 роки з дня народження відомого музиканта і композитора Й. С. Баха, якого справедливо називають композитором від Бога.

У XVII і XVIII століттях прізвище Бах у Східній Німеччині було практично синонімом до слова «музикант». Миських музикантів часто називали «Бахами», оскільки більшість з них справді носила це прізвище. У період між 1600-1750 роками у Східній Німеччині жило 40 Йоганнів Бахів і 90% з них були музикантами. Та, звичайно ж, найвідомішим з Йоганнів Бахів був Себастьян.

ДИТИНСТВО І ЮНІСТЬ

З дев'яти років хлопчик ріс без матері, а невдовзі помер і батько. Деякий час він жив зі старшим братом. Згодом Йоганн вступив до музичної школи для обдарованих дітей-бідняків. Він мав гарне сопрано, але незабаром голос почав ламатися, і залишитися в школі йому допоміг тільки талант скрипаля і органіста. Коли Баху було 17 років, він влаштувався церковним органістом на батьківщині, у місті Арнштадт. Та з більшістю церков, з якими він співпрацював, відносини були жакливіми. Уявіть, людина, яку називали «найбільшим композитором від Бога з часів царя Давида», насправді була поганим керівником хору місцевої церкви. Бах ніколи не вчився керувати хором, тим більше таким, який складався з підлітків, котрих музика просто не цікавила.

Незабаром Баху запропонували стати органістом у церкві святої Марії в Любеці. Для цього йому потрібно було отримати дозвіл на шлюб з дочкою свого попередника! Напевно, він без вагання залишив би цих невгамовних підлітків з Арнштадта, якби не кохання до однієї простої сироти Марії Барбари. Юнак, звичайно, розумів, що в його час мало хто одружується з любов'ю. Головним мотивом шлюбу тих часів було бажання вибитися в люди. Та все ж він вирішив бути біля своєї коханої. Виклики до керівництва для органіста не були дивиною. Та коли його викликали цього разу, він почув нове звинувачення: нібито Себастьян «запрошував сторонню дівчину на хори і дозволяв їй там співати». Звичайно, цією дівчиною була Барбара. У той час жінкам заборонялося співати в церкві. І відтоді робота Баха стала суцільним конфліктом з радою міста. У таких умовах Себастьян і Барбара не хотіли починати своє сімейне життя.

ОДРУЧЕННЯ

У грудні 1706 року помер органіст церкви сусіднього містечка Мюльхаузен. І навесні наступного року Себастьян уже працював на новому місці. Восени 1707 року Себастьян і Барбара одружилися. Після весілля Себастьян почав серйозно ставитися до написання музики і невдовзі після свого одруження виконав одну зі своїх перших кантат «Бог – мій Цар». Та незабаром знову виник конфлікт: мюльхаузенська громада була піетистською і прагнула до простоти у всьому.

Вона почала вимагати такої ж простоти в музиці, і це обмежувало талант Баха. Він написав керівництву дипломатичний лист (наскільки Себастьян узагалі вмів бути дипломатом), у якому просив звільнити його. Згодом він став придворним органістом герцога Веймарського, про якого говорили, що він дуже релігійний: усі його прислуги постійно відвідували церкву і по черзі читали йому Святе Письмо. Себастьян був упевнений, що нарешті знайшов місце, де він зможе бути вільним від тиску миських рад і зможе «зробити музику гідним засобом для прославлення Бога». Тому щомісяця Себастьян писав нову кантату, а в перервах – багато фуг, прелюдій, токати і фантазій. Та після смерті свого сина граф мало не збожеволів, став деспотичним і свавільним. Проживши в цьому місті дев'ять років, сім'я Бахів почала готуватися до переїзду в маленьке князівство Котен, куди Себастьяна запросили працювати.

ПРИГОЛОМШЕНИЙ ГОРЕМ

У котенському замку Баха призначили капелмейстером, а це було дуже престижно. Окрім щедрої платні, Себастьян отримав привілей подорожувати Європою з принцом Леопольдом. Однак справжній мир та спокій Йоганн відчував тоді, коли він зі своєю дружиною і дітьми заходив до музичного салону, який займав перший поверх їхнього будинку. Для Баха славити Бога разом із сім'єю було найбільшим блаженством, яке тільки може бути на Землі. Та згодом дружина померла, і Себастьян був приголомшений горем. Окрім смерті дружини, його засмучувало й те, що він не міг писати музику, яка би прославляла Бога і лунала в церквах, адже йому доводилося писати музику для княжого двору.

Згодом у його житті з'явилася Анна Магдалена Віклен – жінка, яка змогла вивести Йоганна зі стану глибокого відчаю. Через кілька місяців після їхнього весілля стало відомо, що помер музичний керівник церкви святого Хомі в Лейпцигу. Себастьян був одним із шести кандидатів на вакансію. Рада міста вважала, що в такому університетському місті, як Лейпциг, музичний керівник церкви повинен мати освіту не нижче коледжу, а в Баха її не було. Миська влада вже двічі приймала рішення про призначення, але вибрані кандидати з якихось причин не могли приступити до виконання обов'язків. Нарешті цю посаду запропонували Себастьяну. Один із членів ради міста сказав при цьому: «Якщо ми не можемо дозволити собі найкращих, доведеться задовольнитися цією посередністю».

У 1723 році «ця посередність» і його дружина переїхали з княжого двору у

своє нове житло – приміщення школи, побудоване за 170 років до того. Для житла Бахам виділили ліве крило школи, а в правому крилі, яке відділялося тоненькою перегородкою, був гуртожиток, де жили невгамовні підлітки, з яких здебільшого і складався хор.

У ЛЕЙПЦИГУ

Протягом цих років Бах написав багато чудової церковної музики: близько 300 кантат і такі великі твори, як «Страсті за Матвієм», «Меса сі-бемоль мінор», які часто називали його богословською спадщиною. Перед своїми музичними композиціями Себастьян часто ставив абревіатуру SDG – *Soli Deo Gloria* – «Тільки Богу слава». Іноді він також писав: JJ – *Jesu Juva* – «Ісусе, допоможи». Так, Бах був християнином. Хоч він і був запальною людиною, все ж гордині в ньому не було. Про Себастьяна говорили, що він був «працелюбною, релігійною людиною, чудовим сім'янином, щирим, гостинним». Бах не тільки писав музику. Він також прочитав багато творів з богослов'я, ретельно вивчав тритомний переклад Біблії Лютера, виправляв помилки в тексті та коментарях, робив власні помітки, що є яскравим свідченням його духовного життя. Один із письменників зазначив, що Бах був «християнином, який жив із Біблією».

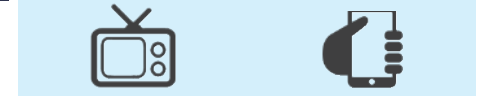
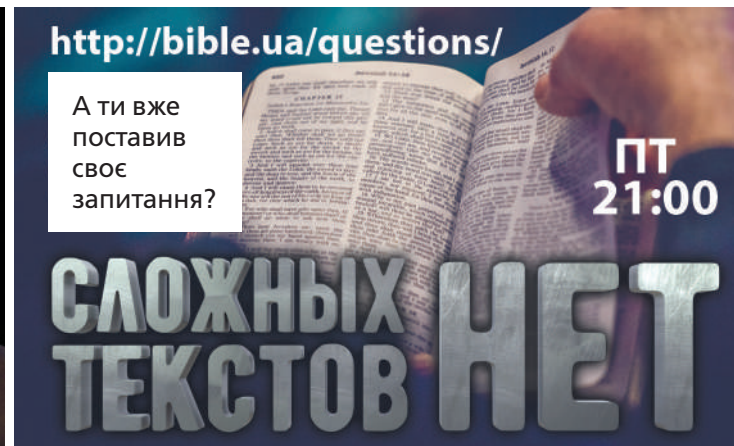
Свій останній хорал, уже будучи майже сліпим, він диктував зі смертного одра. Спочатку хотів назвати його «Господь, в нужді ми перебуваємо», але потім передумав і дав хоралу назву «До престолу Твого йду».

ВІЧНІ ІСТИНИ

Багато що в Бахові було типовим для представників музичного мистецтва його покоління. Однак важливо зазначити, що ті композитори, які прагнули ширшого визнання, не витрачали стільки часу для створення християнської музики. Свою музику Бах публікував рідко, тому його знали і цінували тільки в межах невеликої частини Німеччини, де він жив і працював. Сам же композитор вважав, що доля його творів буде такою самою, як і багатьох інших композиторів у його становищі, тобто музика буде виконуватися тільки в тих випадках, для яких він її написав, а потім поступово її витіснять нові твори. Проте музика Баха настільки глибока, що протягом ось уже кількох століть тішить своїх слухачів, відкриваючи красу вічних і незмінних істин: гармонію творіння і людських стосунків, досконалість Божественного Всесвіту, горе і радість людства, яке прагне знайти своє місце в ньому.

ТВ-програма на січень (31.12 – 06.01)*

HOPE.UA

В КАБ. МЕРЕЖАХ НА МОБ. ДОДАТКАХ

ВАШОГО МІСТА IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання
та пропозиції

contact@hope.ua
a/c 36, Київ - 71, 04071 Україна

contact-hope

Досліджуйте Біблію
разом з нами online на сайті
bible.ua

33 грн*

Господь - Пастир мій

Серія тем для духовного відродження.
Чому Бог через Давида, показуючи взаємини
людини з Ним, використовує зв'язок
з вівчарством? Як ми можемо навчитися з
ілюстрації життя пастуха і овець будувати
особисті стосунки з Господом?

2 DVD // Мова: укр.

77 грн*

Что есть Истина?

У сучасному світі змінилися цінності,
в тому числі і моральні.
Майбутнє здається похмурим.
У програмі представлений біблійний
погляд на виклики сучасності і на Того,
Хто є «дорога, і правда, і життя».

6 DVD // Мова: рос.

Замовити диски ви можете
за телефонами гарячої лінії
або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36,
Київ - 71, 04071 Україна

НЕДІЛЯ 31 грудня

07:00 Біблія продовжує
говорити
07:30 2Я - одне життя
08:30 Дорогами
християнства
09:10 Сложных текстов нет
09:30 ...є Любов
10:00 Малюваки
10:40 Мозаїка батьківства
11:00 ПроФіTime
11:30 Рожеві окуляри
12:00 Богослужіння
13:20 Крах сатанинської
імперії
14:00 ЛоМастер
14:20 Музична скринька
15:00 В гостях у Добрячка
(сурдо)
15:20 Біблія продовжує
говорити
(сурдо)
16:00 Новорічне
привітання
президента
Церкви АСД
в Україні
Станіслава Носова
16:10 Реформація.500
16:40 Сложных текстов нет
17:00 ДЖЕМ
18:00 Вопрос служителю
Церкви
18:30 ...є Любов
19:00 Непростое
состояние
19:30 Так чи Інакше
20:30 Мозаїка батьківства
21:00 Вісті Надії: тиждень
21:30 Філософський
камінь
22:00 Удивительные
факты
23:00 Ангели надії -
спецвипуск
00:00 Новорічне
привітання
президента
Церкви АСД
в Україні
Станіслава Носова

ПОНЕДІЛОК 1 січня

07:00 Ранок Надії
08:00 Мозаїка батьківства
08:20 Так промовляє
Біблія
09:00 Ранок Надії
10:00 Так чи Інакше
11:00 Ранок Надії
12:00 ...є Любов
12:30 Біблія продовжує
говорити
13:00 Вісті Надії: тиждень
13:40 Сложных текстов нет

14:00 ПроФіTime
14:20 ДЖЕМ
15:10 Інша сторона
(сурдо)
16:00 Удивительные
факты
17:00 Біблія продовжує
говорити
17:30 Непростое
состояние
18:00 Так чи Інакше
19:00 Рожеві окуляри
19:20 Біблія, як вона є
19:30 Ангели надії
20:50 Пригоди Марка
21:00 Інша сторона
21:40 Реформація.500
22:10 В контексті
23:10 Ангели надії
00:10 Біблія, як вона є
00:30 Музична скринька

ВІВТОРОК 2 січня

07:00 Малюваки
08:10 Познаєм істину
09:00 Дивовижні відкриття
10:00 Ангели надії
10:20 Дорогами
християнства
11:00 Малюваки
12:00 Реформація.500
12:30 Спасенні
13:00 Біблія продовжує
говорити
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Інша сторона
15:00 2Я - одне життя
(сурдо)
15:50 Вісті Надії: тиждень
16:30 В контексті
17:30 Дорогами
християнства
18:10 ПроФіTime
19:00 Реформація.500
19:30 Ангели надії
20:30 Мозаїка
батьківства
20:50 Вечірні історії
21:00 2Я - одне життя
22:00 ...є Любов
22:30 Біблія продовжує
говорити
23:00 Ангели надії
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Живой Бог

СЕРЕДА 3 січня

07:00 Дивовижні відкриття
08:00 Мозаїка батьківства
08:30 ...є Любов
09:00 Дивовижні відкриття
10:00 Ангели надії
10:30 Філософський
камінь
11:00 Дивовижні відкриття

12:00 Рожеві окуляри
12:20 Так промовляє
Біблія
13:00 ДЖЕМ
14:00 ЧП+
14:10 ЛоМастер
14:30 Пазлы Паркера
15:00 Вопрос служителю
Церкви
(сурдо)
15:20 ...єсть Любовь
(сурдо)
15:50 Реформація.500
16:20 Так чи Інакше
17:20 По ту сторону поиска
17:50 Вісті Надії: тиждень
18:30 2Я - одне життя
19:30 Ангели надії
20:20 Біблія продовжує
говорити
20:50 Пригоди Марка
21:00 Дорогами
християнства
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Ангели надії
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Рожеві окуляри

ЧЕТВЕР 4 січня

07:00 Дивовижні відкриття
08:00 Дорогами
християнства
09:00 Дивовижні відкриття
10:00 Ангели надії
11:00 Дивовижні відкриття
12:00 Крах сатанинської
імперії
12:30 ПроФіTime
13:00 Рожеві окуляри
13:30 Біблія продовжує
говорити
14:00 В контексті
14:40 Живой Бог
15:10 Загадки древних
рукописей
(сурдо)
15:40 Сложных текстов нет
(сурдо)
15:55 Так промовляє
Біблія
16:35 ПроФіTime
17:00 Вісті Надії: тиждень
17:40 Мозаїка батьківства
18:00 ...є Любов
18:30 Крах сатанинської
імперії
19:00 Реформація.500
19:30 Ангели надії
20:30 Рожеві окуляри
20:50 Вечірні історії
21:10 Так чи Інакше
22:00 Удивительные
факты
23:00 Ангели надії
00:00 Біблія, як вона є
00:30 ...є Любов

П'ЯТНИЦЯ 5 січня

07:00 Дивовижні
відкриття
08:00 Біблія продовжує
говорити
08:30 Крах сатанинської
імперії
09:00 Дивовижні
відкриття
10:00 Ангели надії
11:00 Дивовижні
відкриття
12:00 Удивительные
факты
13:00 Реформація.500
13:30 Мозаїка
батьківства
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 2Я - одне життя
15:10 Познаєм істину
(сурдо)
16:00 ДЖЕМ
17:00 В контексті
18:00 Музична скринька
18:40 Інша сторона
19:30 Ангели надії
20:30 Філософський
камінь
20:55 Пригоди Марка
21:00 Сложных текстов нет
21:20 Реформація.500
22:10 Познаєм істину
23:00 Ангели надії
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Я і ТЫ

СУБОТА 6 січня

07:00 2Я - одне життя
08:00 В контексті
09:00 Ангели надії
10:00 Познаєм істину
11:00 Крах сатанинської
імперії
11:30 Богослужіння
13:00 Счастливей субботы
14:00 В контексті
15:00 Богослужіння
16:15 Сложных текстов нет
16:30 Інша сторона
17:10 ...є Любов
17:40 Філософський
камінь
18:00 Так промовляє
Біблія
18:40 Музична скринька
19:30 Ангели надії
20:30 Реформація.500
21:00 Рожеві окуляри
21:30 Пригоди Марка
21:50 Біблія продовжує
говорити
22:20 Вісті Надії: тиждень
23:00 Ангели надії
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Так чи Інакше

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

МОЯ БІБЛІЯ

ПРОДАНА БІБЛІЯ

В однієї жінки на ім'я Марта помер чоловік. Для неї настали важкі часи. Вона продала всі свої прикраси і дорогі меблі, щоб вистачило коштів на харчування. Однак цих грошей вистачило ненадовго. «Що ще продати, адже нічого цінного в домі не залишилося?» – міркувала вона. Та раптом на очі їй потрапила Біблія в дорогій палітурці. Цю Біблію вона отримала в подарунок від батьків у день весілля.

Раніше Марта читала її постійно і завжди отримувала внутрішню силу та спокій, але вже тривалий час Біблія лише припадала пилом на полиці.

Трохи подумавши, жінка взяла Біблію і віднесла до букіністичного магазину. Грошей отримала за неї небагато і купила продукти. Прийшовши додому, нагодувала та покляла спати дітей.

Коли Марта залишилась сама, гіркі думки здолали її: як вона могла продати цю безцінну Книгу книг, та ще так дешево? Довго мучилася вона і врешті-решт наважилася. Зачинила двері та пішла до букініста, щоб забрати свою Біблію.

Підійшовши до будинку букініста, вона побачила у вікно, що навколо столу сиділи четверо чоловіків, а сам господар вголос читав якусь книгу. Звичайно, Марта впізнала її. Це була її Біблія. Вона бачила, як чоловіки сміялися. На це їй боляче було дивитися.

Та ось за столом стало тихо. Марта прислухалася, господар читав про страждання Ісуса Христа, а на його очах заблищали сльози. Раптом він замовк, його руки опустилися, чоловіки мовчки розійшлися. Марта зі сльозами на очах вирушила додому, плачучи, схилила коліна перед Спасителем і в молитві просила в Бога вибачення за те, що давно не читала Біблію, а тепер ще й продала її.

Коли настав новий день, Господь знову наповнив вітхою та впевненістю серце жінки. Вона знала, що Він простив їй і вона знову може йти по життю зі своїм люблячим Спасителем. Згодом Марта пішла до букініста за своєю дорожньою книгою і була дуже здивована, коли застала господаря на тому самому місці, де бачила його пізно ввечері.

Вона мовчки зупинилася в дверях. Господар побачив її і сказав: «Дорога жінко, у вашій книзі я знайшов скарб, який для мене дорожчий за всі багатства цього світу. Усю ніч я читав її. Я читав про Агнця Божого, як Він страждав на Голгофському хресті, як помирав. Адже Він страждав і за мене, тому я не стримався та впав на коліна. Зі сльозами просив Ісуса пробачити мене. І коли я піднявся з колін... О, жінко, я зрозумів: я прощений!».

Марта розповіла, що цієї ночі вона, як і він, знову знайшла дорогу із темряви до світла, на яку їй указав Господь.

Звичайно, чоловік повернув їй Біблію, а собі купив іншу.

Незабаром і дружина власника магазину знайшла мир з Богом і вони вже вдвох почали читати Святе Письмо.

ДИВОВИЖНИЙ ВИПАДОК

Вона впустила в дім чоловіка, який заблукав і до нитки промок, але тільки потім дізналася, хто він...

Лікар Марк був відомим фахівцем-онкологом. Одного разу він збирався на дуже важливу конференцію до іншого міста, де його мали нагородити премією в галузі медичних досліджень.

Він дуже хвилювався, тому що на цій конференції мали оцінити його багаторічну працю. Проте через дві години після того, як літак злетів, відбулася аварійна посадка в найближчому аеропорту. Лікар боявся запізнитися, тому вирішив орендувати машину і їхати до міста, де мала відбуватися конференція. Однак погода раптом зіпсувалася і почався сильний шторм.

Через сильну зливу він не туди повернув і збився зі шляху. Після двох годин безрезультатних пошуків чоловік зрозумів, що заблукав. Виснажений і голодний, лікар вирішив знайти собі притулок. Через деякий час він нарешті натрапив на маленький старий будиночок. У розпачі лікар вийшов з

машини і постукав. Двері відчинила красива жінка. Він пояснив ситуацію і попросив дозволу скористатися телефоном. Однак жінка відповіла, що в неї немає телефону, але він може зайти і почекати, доки розпогодиться. Голодний, мокрий і втомлений, лікар прийняв її люб'язну пропозицію й увійшов. Господиня пригостила його гарячим чаєм і вечерею. Після цього вона сказала, що він може приєднатися до її молитви. Проте лікар Марк усміхнувся у відповідь і сказав, що вірить тільки в працюваність, тому відмовляється. Сидячи за столом і попиваючи чай, лікар спостерігав за жінкою в тьмяному світлі свічок, як вона молилася біля дитячого ліжечка.

Лікар розумів, що жінка потребує допомоги, тому, коли вона закінчила молитися, запитав її, чого саме вона хоче від Бога і невже думає, що Він коли-небудь почує її благання. А потім він запитав про маленьку дитину

в ліжечку, біля якої вона молилася. Молода мати сумно усміхнулася і сказала, що дитина в ліжечку – це її син, який страждає від рідкісного типу раку. Лише один лікар на ім'я Марк може вилікувати його, але в неї немає грошей, щоб оплатити лікування. Крім того, лікар Марк живе в іншому місті.

Жінка сказала, що Бог досі не відповів на її молитву, але вона впевнена, що Він допоможе їй і ніщо не зламає її віру. Приголомшений почутим, лікар Марк втратив дар мови і просто розплакався. Він прошепотів, що Бог великий, і згадав усе, що з ним сьогодні трапилося: несправність літака, злива, через яку він збився зі шляху. І все це сталося тому, що Бог не просто відповів на її молитву, а й дав йому шанс залишити матеріальний світ і допомогти бідним нещасним людям, у яких немає нічого, крім віри й молитви.

СНІГ – ЛИСТ ІЗ НЕБЕС

Сніг. Замерзла вода, яка зблизла нагадує розкішні ювелірні прикраси, з давніх-давен цікавила й захоплювала людей. Французький філософ і математик Рене Декарт 1635 року писав, що сніжинки схожі на трояндочки, лілії та коліщатка із шістьма зубцями. Особливо його вразила знайдена ним у середині сніжинки «крихітна біла крапка, немовби це був слід від ніжки циркуля, яким користувалися, щоб окреслити її коло». Німецький астроном XVII століття Йоганн Кеплер у своєму трактаті «Новорічний дар. Про шестикутні сніжинки» пов'язав форму кристалів з Божим провидінням.

Сніг зберігає тепло. У сильні морози звірі рятуються в снігу. Сніжна «ковдра» захищає і коріння рослин від

морозів, і живі організми, які взимку випадають у сплячку.

Розглядаючи сніжинки, навіть неозброєним оком можна помітити, що жодна з них не схожа на іншу. Припускають, що один кубічний метр снігу містить понад 350 мільйонів сніжинок, кожна з яких унікальна.

Не буває п'ятикутних або семикутних сніжинок, усі вони мають шестикутну форму (хоч радянських художників змушували малювати на плакатах п'ятикутні сніжинки).

Японський учений Накая Укітіро називав сніг «листом із небес, написаним таємними ієрогліфами». Він був першим, хто створив класифікацію сніжинок. Іменем Накая названий єдиний у світі музей сніжинок, розташований на острові Хоккайдо.

У передостанню неділю січня відзначають Усесвітній день снігу.

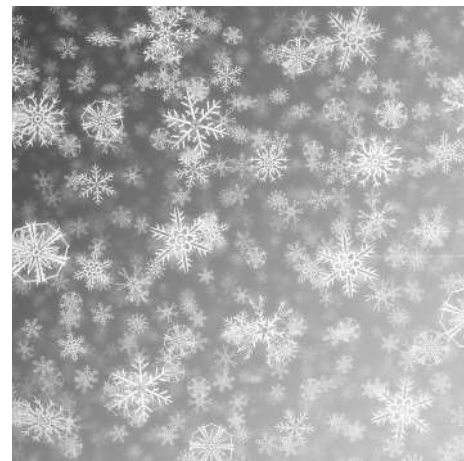
Те, що одна сніжинка практично невагома, кожен із нас добре знає: достатньо підставити долоню під снігопад. Звичайна сніжинка важить менше міліграма (дуже рідко 2-3 міліграми, хоч бувають і винятки – найбільші сніжинки випали 30 квітня 1944 року в Москві. Спіймані на долоню, вони закривали її майже цілком і нагадували пір'я страуса).

Іноді випадає кольоровий сніг. Це пов'язано з кольором пилу або інших мікрочастинок, що потрапляють у хмари, з яких потім випадають опади. Найчастіше кольорова гамма буває

жовтого, сірого, рожевого та червонувато-бурого кольору.

На думку фахівців, головна особливість, яка визначає форму кристалу сніжинки, – це міцний зв'язок між молекулами води, схожий на з'єднання ланок у ланцюзі. Крім того, форма кристалів залежить від температури та вологості навколишнього середовища, що змінюються залежно від висоти.

Якщо сніг – лист із небес, що ж у ньому написано? Мені здається, він нагадує: як немає двох однакових сніжинок, так немає і однакових людей. Ви створені унікальними – унікальним Творцем!

ЛИСТ НА НЕБО

Надворі йде сніг. На подвір'ї весело граються діти, а першокласниця Оленка дивиться у вікно задумливим, дорослим від горя поглядом. Дівчинці не до веселощів. Її мама тяжко хвора. Вона то засне, заспокоїться, то раптом починає здригатися в маренні.

Оленка від безсилля, що не може їй допомогти, плаче і голосно просить маму не помирати. У них нікого немає. Тато залишив їх, коли дівчинка була зовсім маленькою. Мама росла в дитячому будинку, тому рідних у них зовсім немає. І ось мама прокинулася і запитала у доньки, котра година.

— Уже час приймати таблетки, мамо, ось вони. Ти тільки не вмирай!

— Нічого, Оленко, Бог нам допоможе: я не помру, адже тебе не можна залишати саму. Не бійся, моя дівчинко.

— А хто це — Бог, мамо? Я ніколи про Нього не чула!

І мама, напружуючи всі сили, слабким голосом розповіла, що в дитбудинок була няня, яку всі любили. Вона була християнкою і часто розповідала дітям про Бога, що Він живе на Небесах, що Він дуже добрий і любить усіх нас. «Тільки Він, донечко, може допомогти», — прошепотіла мама і знову поринула у важкий сон. А Оленка довго роздумувала над її словами. Добре, що в

них ще є до кого звернутися по допомогу. Та як це зробити? Як покликати Бога до їхньої оселі, щоб Він якомога швидше допоміг любій мамі?

І раптом дівчинка згадала, як мама іноді писала листи друзям із дитбудинку, вказувала адресу, а потім вони вдвох ішли до поштової скриньки за рогом їхнього дому й опускали в неї конверт. Серце дівчинки радісно забилось. Вона вирішила написати листа Богові! Сіла за стіл, дістала папір і ручку і тремтячими від хвилювання руками знайшла конверт. Мамо, спи спокійно! Твоя донька сама попросить Бога про допомогу.

Великими дитячими літерами вона повільно писала на папері заповітні слова:

«Дорогий Боже! Допоможи нам, будь ласка! Моя мама захворіла. Я часто плачу, тому що боюся, що вона помре. У нас нікого немає. Лікар робить їй уколи, але вони зовсім не допомагають. Мама часто стогне уві сні, а я не можу їй допомогти... Мама сказала, що Ти добрий і нас любиш. Тоді приходи швидше, ми Тебе дуже чекаємо!» Листа Оленка вклала в конверт і підписала: «Богові на Небо».

Свою адресу вона кілька разів навела ручкою, щоб Бог легко міг знайти їхній будинок і квартиру. Залишилося лише опустити конверт до поштової скриньки. Оленка одяглася і побігла надвір. Проте поштова скринька висіла так високо, що вона не могла дотягнутися, щоб вкинути листа. А навколо, як навмисне, нікого не було. З очей дівчинки потекли сльози...

Раптом з-за рогу з'явився перехожий: «Дівчинко, чому ти плачеш? Не можеш вкинути листа? Давай допоможи!». Чоловік узяв конверт і мало не кинув його до поштової скриньки, як раптом його очі зупинилися на адресові. Він уважно подивився на заплакану дівчинку і сказав: «Можна я прочитаю твого листа? Розумієш, я особисто знаю Бога і зроблю так, щоб Він отримав твій конверт швидше, ніж поштою».

Оленка довірливо подивилася в добрі очі незнайомця і на знак згоди кивнула. Коли чоловік читав листа, його погляд затуманили сльози. Він поклав листа до своєї кишені і попросив дівчинку відвести його до її мами. Біля ліжка незнайомиць став на коліна, заплющив очі і почав просто та зрозуміло говорити з Богом про Оленку та її маму. Він дякував незнайомому Оленці Ісусу за цю зустріч. А потім встав і пішов.

Проте незабаром повернувся, і не сам. З ним прийшли дві жінки з такими самими добрими очима. Вони приготували обід зі своїх продуктів, купили Оленку, поміняли постільну білизну мамі, коли та прокинулася. Протягом багатьох днів вони доглядали за хворою і часто вголос читали мамі листа Оленки. Так у цей дім прийшов Сам Бог через Своїх дітей-християн.

Завдяки їхнім молитвам і дбайливому догляду мама дівчинки незабаром одужала. Тепер вони з донькою часто відвідують Дім молитви. Оленка навчилася сама звертатися до Бога. Вона вже піросла, але свого листа береже, адже одного разу він прийшов просто до адресата.

Спадщина

У вас є спадок, який ви отримуєте. Біблія говорить: «І тепер доручаю вас Богові та Слову Його благодаті, що може збудувати й дати спадщину між усіма освяченими» (Дії 20:32).

Спадщина — це те, що ви отримуєте як член сім'ї; те, що по закону належить вам.

Уявіть, що ваш батько дуже багатий і він помирає. Не знайти часу після його похорону, щоб прочитати заповіт, — дуже нерозумно, адже ви не отримаєте того, що належить вам як його дитині.

Коли ви стаєте послідовником Ісуса, то ви — не просто віруючий, ви — повноправний спадкоємець. Ви — частина Божої сім'ї. А це надає вам певні привілеї. Якщо ви дозволили Богові всиновити / в дочерити вас, то можете розраховувати на духовну спадщину.

Та якщо ви прожили все своє життя і не знаєте, які привілеї доступні вам як Божій дитині, це дуже трагічно. Творець хоче, аби ви знали, що Він може вам дати. А щоб знати це, потрібно досліджувати Біблію.

У Другому посланні до Тимофія написано: «Усе Писання богонатхненне й корисне для навчання, для докору, для виправлення, для виховання в праведності, щоб Божа людина була досконала, на всяке добре діло готова» (2 Тим. 3:16-17).

Мета Біблії — допомогти вам прожити так, щоб виконати Боже призначення. Це Божий план щодо вашого життя. Господь бажає, щоб ви були повністю готові до виконання свого призначення. Для цього Він здійснює через Святе Письмо чотири речі:

Він навчає вас. Бог показує вам шлях, яким слід йти.

Він докоряє вам. Якщо ви збилися зі шляху, Бог указує вам на це.

Він виправляє вас. Бог показує вам, як ви можете повернутися на свій шлях.

Він виховує вас. Бог показує вам, як ви можете втриматися на цьому шляху.

Ось як Боже Слово допомагає вам зростати й отримати той великий спадок, який Господь приготував для вас.

Подумайте, як зміниться ваше життя, якщо воно відображатиме істину про те, що ви спадкоємець Царя царів. Які переваги вашої спадщини ви ще не прийняли? Чи є Біблія корисним щоденним порадином для вас? Чи дотримуєтеся ви повною мірою її інструкцій?

Р. Уоррен

МЕЧ ДУХОВНИЙ

Ми дедалі частіше стаємо свідками, а то й учасниками жаклих подій. Наш світ вражають стихійні лиха, техногенні катастрофи, терористичні акти, війни і смертельні епідемії, економічні та політичні кризи. Що відбувається з цим світом? Чому зло розростається, немов прагне витіснити все добре, мирне, світле? Люди бояться майбутнього. Мене постійно запитують: чи можна якось вберегтися від зла, уникнути бід, які загрожують нам?

Чи є розрада для тих, хто живе під постійним тягарем страху? Так, є. Вона міститься у пророцтвах Святого Письма. Бог не приховує, що настануть дні, коли ми потрапимо в жакливі обставини, і не обіцяє позбавити нас проблем, але готовий навчити нас відбивати стріли зла. Бог хоче, щоб кожен із нас був готовий зустріти будь-яку неприємність з високою піднятою головою, знаючи, що йому робити.

Деякі люди думають, що їхні проблеми легше б вирішувалися, якби було достатньо грошей і впливових друзів. Вони помиляються! Багаті теж плачуть, хворіють на невилковні хвороби, перебувають у залежності від алкоголю, наркотиків та азартних ігор, банкрутують... За гроші можна купити розкішний будинок і безліч розваг, але

не взаєморозуміння й повагу в родині. Біблія стверджує: «...Весь світ перебуває в злі» (1 Івана 5:19). Саме тому щодня тисячі людей гинуть в автокатастрофах, від хвороб і нещасних випадків. Однак тим, хто належить до Царства Божого, наданий унікальний засіб захисту — «уса Божа зброя, щоб ви змогли дати опір у день зла і, все подолавши, вистояти» (Ефес. 6:13). Ця зброя — Боже Слово (Ефес. 6:17).

Ми ведемо бій із самим дияволом, якого Святе Письмо називає батьком зла, автором усіх неприємностей, хвороб, злиднів. Та якщо озброїтися Словом Божим, воно розбіє ворога вщент. Якщо, наприклад, ви не можете знайти спільну мову з чоловіком, а диявол шепоче вам, що ваш шлюб — помилка, перемагайте його словами з Матвія 19:6: «...Що Бог спарував, людина хай не роз'єднує». Збагніть Божі слова, і ситуація зміниться на краще. Якщо вас обрадили і спадає на думку: «Ти не повинен прощати, таке не прощають», спрямуйте Божий меч на сили п'їми: «Не судіть — і не будете суджені; не осуджуйте, щоб не бути осудженими. Прощайте — і проститься вам» (Луки 6:37).

Депресія — це капітуляція перед демонічною силою й відмова від допомоги Божої, практично хула на Бога. Однак ви не зобов'язані здаватися в полон депресії. Візьміть меч духовний: «Адже ви спасенні благодаттю...» (Ефес. 2:8). Бог так любить вас, що віддав життя заради вашого спасіння. Розмірковуючи про це, ви знищите свою зневіру і розпач. Знайдіть якомога більше текстів у Біблії на цю тему. Читайте й перечитуйте їх знову й знову. І темрява розсіється, а до вас повернуться радість і душевний спокій.

Не поспішайте засмучуватися, коли проблеми приходять у ваше життя, поспішайте розгорнути Біблію і відбийте сили темряви мечем Слова Божого. Можливо, у вас це вийде не відразу, але якщо бути наполегливими, ви навчитесь володіти

цією всемогутньою зброєю. Втратили роботу? Зрадила близька людина? Залишилися без грошей? Візьміть у руки Слово Боже. Якщо ваш розум, загнаний у глухий кут, підказує не найкращі рішення, а диявол намагається вразити й зіштовхнути вас у прірву відчаю, прочитайте: «Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся! Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки» (Пс. 118:17).

Головне в будь-якій складній ситуації — погодитися з тим, що говорить Бог, повірити Його обіцницям. Почніть довіряти Слову Божому — і переконаєтеся, наскільки велика його сила. Чиніть опір дияволові могутністю Слова. Для кожної складної обставини, з якою ми стикаємося, є «меч», здатний зруйнувати будь-яку перешкоду. Словом Божим ми можемо розчистити собі шлях в непрохідних нетрях життя.

Борючись «духовним мечем», ми можемо бути впевнені в перемозі, адже Бог завжди на нашому боці: «Переможець успадкує все, і Я буду його Богом, а він буде Мені сином» (Об'явл. 21:7). Бог визнав нас Своїми дітьми, а тому не дозволить нікому нас образити. Він допускає випробування в нашому житті, щоб, подолавши їх, ми стали сильнішими духом, навчилися у всьому покладатися на Нього, а не на свої сили. У випробуваннях зміцнюється наша віра. Допмагаючи нам подолати проблеми, Бог змінює нас, зцілює характер від егоїзму, перетворює нас на свій образ і подобу, адже «тим, які люблять Бога, які покликані за Його передбаченням, все сприяє до добра» (Римл. 8:28).

Володимир Аксьонов

Корисні поради

ПЛОДИ
ГРАНАТА

Найчастіше гранат споживають у свіжому вигляді. Проте це доволі важко та незручно, адже в ньому багато насіння. Вважають, що в гранаті рівно 365 зернятків – стільки ж, скільки днів у році. Та насправді їх понад тисячу! Самі кісточки також можна їсти. Китайці, наприклад, вважають, що перетерте із цукром насіння граната дуже корисне для чоловіків.

Існує спосіб, який полегшує чистку граната. Для цього потрібно зрізати верхівку граната, надірізати шкірку і замочити в мисці з холодною водою. Потім, тримаючи плід під водою, акуратно розламати його – зерна розсиплються самі.

Гранат використовують при лікуванні дизентерії, виснаження організму, анемії, атеросклерозу, ангіни, респіраторних захворювань, бронхіальної астми, корості, себореї, діабету і т. д. Сік граната корисний для співаків – від нього голос стає чистішим. Крім того, він тамує спрагу при лихоманці та знижує температуру при застуді, застосовується для зниження артеріального тиску і як засіб, що збуджує апетит. Кісточки граната, що містять грубу клітковину, корисні в невеликих кількостях для покращення перистальтики кишечника. Чай із висушених перетинків заспокоює нервову систему, зменшує нервову збудженість, а також усуває дизентерію та шлунково-кишкові розлади. При клімактеричному синдромі добре вживати зерна граната разом із кісточками. Для лікування стоматиту 20 г подрібненої шкірки треба заварити в 200 г води, кип'ятити півгодини, потім процідити і додати до об'єму склянки. При анемії – випивати склянку соку на день.

Сік граната рекомендують як компонент масок для жирної шкіри (звужує пори, живить шкіру, відбілює), а відвар шкірки добре справляється з пітливістю ніг. Волосся корисно обполіскувати відваром шкірки граната, це сприяє зміцненню і росту, особливо підходить для жирного волосся.

Однак слід пам'ятати, що гранат протипоказаний хворим на виразку шлунка та гастрит з підвищеною кислотністю шлункового соку. Після того як ви скуштували гранат чи випили сік, прополощіть рот або почистіть зуби, оскільки кислоти, що містяться в цьому фрукті, можуть пошкодити зубну емаль.

Купуючи гранат, вибирайте великі плоди, вага яких здається великою навіть для їхнього розміру. Шкірка повинна бути блискучою, тонкою, сухою й обов'язково рівною кольору.

ЯК НАВЧИТИ ДИТИНУ ЧЕКАТИ

Чи доводилося вам бувати в дитячій поліклініці, де десятки дітей чекають своєї черги на прийом до лікаря? Якщо так, тоді ви зрозумієте суть проблеми нетерпеливості дітей. Чого тут тільки не побачиш: сльози, істерики, вереск, пустощі. Усе це виправдовується дитячою рухливістю, та й то не завжди. Процес очікування в житті неминучий, тому дитину потрібно вчити чекати без вередування.

ПРОЦЕС ОЧІКУВАННЯ

Батьки намагаються уникати ситуацій, коли малюкові доводиться довго чогось чекати. Однак вони все одно виникають, і діти чекають громадського транспорту, закінчення тривалої поїздки, відкладеного перельоту, зустрічі з рідною людиною тощо.

Як же навчити дитину чекати?

1. Підтримуйте дитину

Здатність до тривалого очікування тотожна здатності до самоконтролю. Нервова система малюка повинна бути досить стійкою, щоб він міг контролювати свою поведінку від декількох хвилин до декількох годин. Однак покладатися на стійкість дитячої психіки – неправильно. Необхідно розуміти почуття дитини, яка сумує за татом, а потяг затримується; або дуже хоче пити, а кіоск зачинений на перерву; або втомилася і хоче спати, а конче потрібно потрапити до лікаря. У цих ситуаціях важливо співпереживати дитині і допомогти їй подолати дискомфорт. Замість роздратованого шипіння і нескінченних зауважень можна розповісти малюкові щось цікаве, почитати книгу, пограти в шукачів або спостерігачів.

Не варто очікувати від дитини неможливого. Взавши її, наприклад, на

тригодинну лекцію про бухгалтерський облік, не слід думати, що вона спокійно сидітиме. Дитяча психіка на це просто не здатна. Тому завдання дорослих – допомагати дитині виховувати терпіння.

2. Візуалізуйте час

Почуття часу в дітей дуже розмите. Фрази: «скоро», «ще трохи», «через півтори години», «хвилин п'ятнадцять – двадцять» ні про що не говорять. Дитина не знає, коли настає «потім» і чому «зараз» тягнеться так довго.

Спробуйте придумати візуалізацію часу: можна показати стрілки на годиннику, які повинні дійти до певних цифр, або поспостерігати за тінню від дерева, яка має посунутися до краю даху. У поліклініці візуалізацією може служити спостереження за чергою: спочатку пройде дівчинка в білій кофтинці, далі хлопчик з ведмедиком, а потім ми.

3. Мотивуйте очікування

Процес очікування завжди повинен закінчуватися чимось приємним. Наприклад, очікування прибуття потяга містить у собі позитивний момент: зустріч із татом, поїздка на море або в гості. В інших випадках придумайте захоплення. Наприклад, після візиту до лікаря можна піти в парк або на атракціони. Дитина має очікувати чогось приємного, це спонукає до правильної поведінки.

4. Хваліть дитину за терпіння

Установіть особистий рекорд дитини з очікування. Хваліть її за дедалі більший прояв терпіння. Зверніть

увагу на всі потенційно небезпечні ситуації, можливі в процесі очікування. Наприклад, перебуваючи в транспорті, зробіть усе для того, щоб малюк не мав можливості чіпати стоп-кран, підходити до гарячого титана, гратися із замком на дверях, грюкати дверима. Хваліть його за те, що він почув ваші застереження і послунався.

5. Наводьте приклади поганої і хорошої поведінки

Зверніть увагу на поведінку інших дітей. Напевно, знайдуться приклади і хорошої, і поганої поведінки. Розкажіть дитині про почуття батьків: як одним соромно, а інші пишаються своїми дітьми. Час від часу просіть малюка спостерігати за іншими дітьми і робити висновок про погану і хорошу поведінку.

6. Стежте за станом дитини

Зауважуйте, коли малюк доходить до межі свого терпіння, і відволікайте його від негативних думок іншим видом діяльності: запропонуйте попити, дайте йому неважке завдання, запитайте про щось. Будь-якій проблемі легше запобігти, ніж потім розв'язати її.

Уміння витримувати паузу має велике значення для виховання характеру. Терпляча людина багато чого досягає в житті завдяки терпінню та витримці. Однак мало хто замислюється, що ці важливі риси закладаються в дитинстві в умінні не вередувати, а терпляче чекати.

Світлана Садова

ЦІКАВИНКИ ПІД ЧАС ЗИМОВИХ КАНІКУЛ

Прийшов новий рік. І як чудово, що на нас чекають вихідні дні, коли нікому не треба йти на роботу, уся сім'я вдома! Я бажаю вам у ці прекрасні дні якомога більше часу проводити з дитиною.

Вам нікуди не потрібно поспішати, ви спокійні, у вас піднесений настрій! Пропоную список важливих справ, які треба встигнути зробити разом із дитиною на новорічних канікулах.

1. Зробіть фотогазету (або презентацію в електронному вигляді) з фотографіями святкування Нового року у вашій родині за кілька років. Попросіть малюка, поки ви займаєтеся підбором фотографій, зробити свій внесок – намалювати малюнки. А потім використайте їх для оформлення вашого шедевра! Знаєте, як це захоплююче – переглядати сімейні фотографії! А гостям можна запропонувати відгадати, який

рік зустрічають на фото. Думайте, вгадуйте!

2. Побувайте з дитиною в новому цікавому місці. Дуже добре, якщо це буде виставка або музей. Якщо ж немає такої можливості, підіть туди, де дитина ще не була, але їй буде цікаво і корисно побувати. Наприклад, на пошту, у зоомагазині, на вокзалі. Покажіть малюку найважливіше в цьому місці, розкажіть, як це називається і для чого це потрібно.

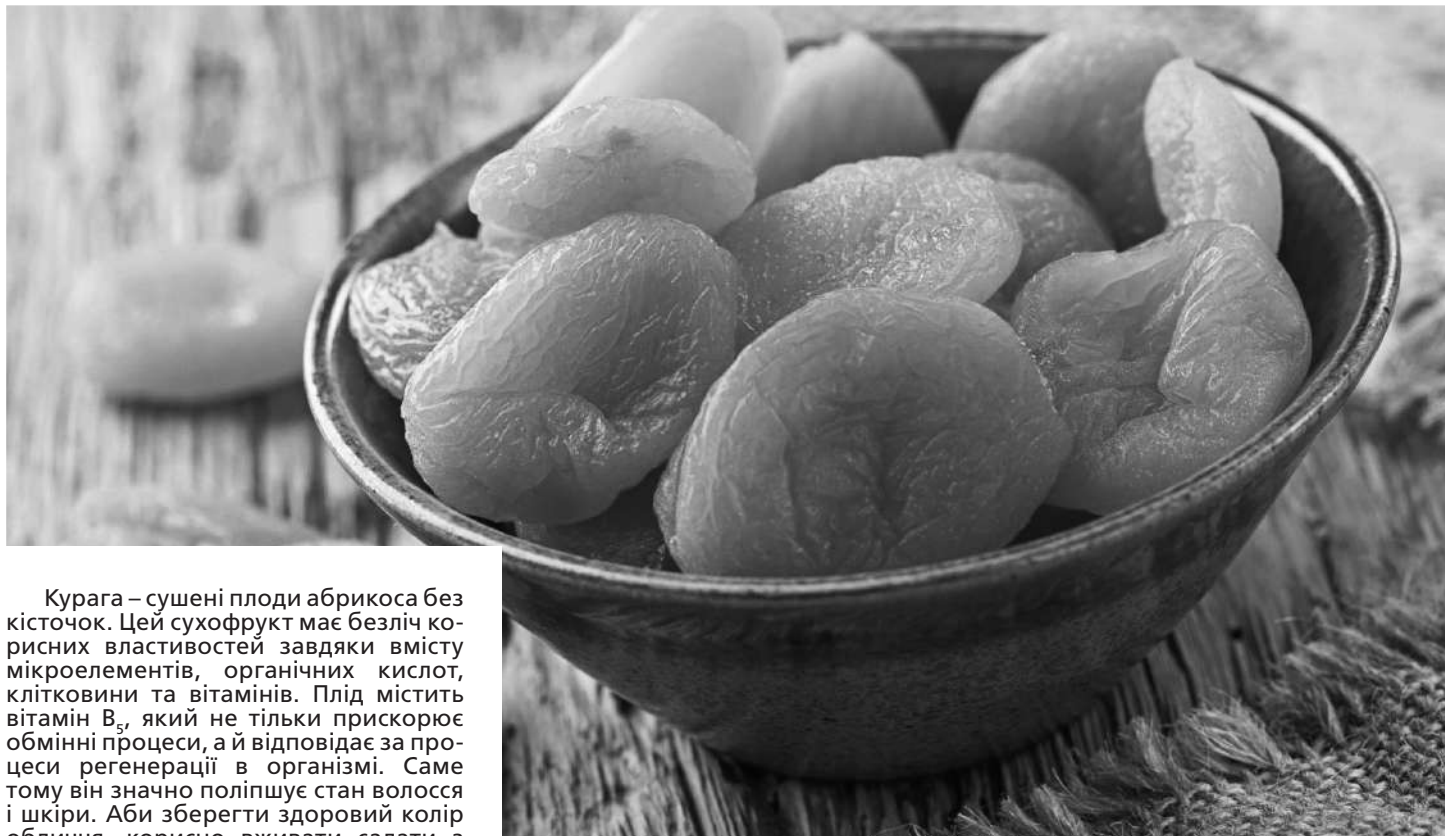
3. Підіть разом до книжкового магазину і виберіть нову цікаву книжку.

4. Можна влаштувати вечір перегляду діафільмів, якщо ви ще пам'ятаєте, що це таке, і маєте необхідну техніку.

5. Зліпіть і сфотографуйте снігову бабу! Подумайте, якими непотрібними предметами можна її прикрасити, і візьміть їх із собою.

Е. Руматович

КУРАГА ■

Курага – сушені плоди абрикоса без кісточок. Цей сухофрукт має безліч корисних властивостей завдяки вмісту мікроелементів, органічних кислот, клітковини та вітамінів. Плід містить вітамін В₅, який не тільки прискорює обмінні процеси, а й відповідає за процеси регенерації в організмі. Саме тому він значно поліпшує стан волосся і шкіри. Аби зберегти здоровий колір обличчя, корисно вживати салати з кураги.

Калій, магній, залізо і фосфор – основні мінеральні компоненти цього продукту. У «правильній» куразі вони містяться в ідеальній біодоступній формі. Тому сухофрукт радять вживати у відновлювальний період після важких фізичних навантажень.

У сушених абрикосах містяться лимонна, яблучна та винна кислоти. Це обумовлює їхні антибіотичні властивості. У невеликих кількостях натщесерце продукт здатний лікувати незначні розлади шлунка. Крім того, пюре з кураги призначають при авітамінозах дітям, а також людям із нервовим і фізичним виснаженням.

На відміну від більшості «промислових» солодоців, цей продукт містить пектин разом із сахарозою, глюкозою і фруктозою. Завдяки цьому голод можна втамувати п'ятьма сушеними абрикосами, а почуття ситості триватиме довше, ніж від споживання п'яти льодяників. Саме тому охочим скинути зайву вагу дієтологи радять вживати курагу. А суміш цього сухофрукта і мигдалю чудово заряджає енергією перед силовим тренуванням.

КУРАГА ДЛЯ ІМУНІТЕТУ

Вітаміни та мінерали, що містяться в куразі, допомагають підвищити імунітет і опірність хворобам. Вітамін В (пантотенова кислота), яким багатий цей фрукт, сприяє засвоєнню інших вітамінів, підвищує швидкість вироблення антитіл, що борються з хворобами. Крім того, в куразі багато заліза, яке бере активну участь в утворенні гемоглобіну, що відповідає за постачання кисню до всіх систем організму людини. Без достатньої кількості заліза відбувається збій у роботі багатьох органів, які стають

уразливими до хвороб, зокрема раку. Достатньо з'їсти шість штук кураги на день, щоб захистити себе від різних хвороб, наприклад, анемії, та підвищити імунітет.

КУРАГА ДЛЯ СЕРЦЯ

Інколи люди, самі того не усвідомлюючи, схильні до появи серцево-судинних захворювань. Вони віддають перевагу жирній їжі, не бувають на свіжому повітрі, вживають продукти, які містять мало вітамінів і мікроелементів, і починають стежити за станом свого здоров'я тільки тоді, коли потрапляють до лікарні.

Курага здатна знизити ризик виникнення інсульту та зміцнити серце. Залізо і вітамін В, які містяться в ній, корисні для головного м'яза нашого тіла, але особливо добре на нього впливає магній. Це біоелемент, який запобігає накопиченню холестерину в судинах, що є першопричиною виникнення серцево-судинних захворювань. Нестача магнію також призводить до підвищеної нервовості, стресів, головного болю та безсоння. Вітамін А, яким також багата курага, не менш корисний для серця, він запобігає виникненню гіпертонії та зміцнює судини.

ЯК ВИБРАТИ НАТУРАЛЬНУ КУРАГУ

1. Зверніть увагу на колір. Яскраве жовтогаряче, рівне і гарне забарвлення – результат хімічної обробки фруктів перед сушінням. Такий продукт купувати не слід. А якщо вже придбали, то використовувати його треба після 20-хвилинного вимочування у воді та ретельного миття. Колір натуральної кураги повинен бути темно-помаранчевим

або коричневим із сіруватим відтінком, поверхня непрозора, матова.

2. Хороша курага завжди розсипчаста, не зіпшена, без слідів цвілі та комах. Поверхня – зморщена, без тріщин. На дотик сухофрукт повинен бути жорстким, щільним, не надто м'яким, не липким. Якщо він легко розмазується пальцями, це свідчить про неправильне зберігання або неякісну сировину при сушінні.

3. З усього розмаїття на ринку слід вибирати курагу великого розміру. Це свідчить про те, що для її приготування використовували найспіліші абрикоси, а отже, у ній найбільше вітамінів.

4. Поверхня кураги не повинна блищати. Наявність блиску означає, що сухофрукти натерли олією (не завжди якісною) або гліцерином.

ЯК ЗБЕРІГАТИ КУРАГУ

Необхідно знати основні правила зберігання кураги.

1. Сухість. За високої вологості сухофрукт швидко пліснявіє.

2. Прохолода. В умовах підвищеної температури курага швидко стане жорсткою і втратить свої корисні властивості. Оптимальний температурний режим для зберігання – 15-20 °С.

3. Темрява. Під впливом сонячних променів вітаміни інтенсивніше руйнуються і руйнується структура фрукта.

Ємність для правильного зберігання кураги повинна герметично закриватися. Найкраще використовувати скляну або пластикову тару з кришкою. У пакетах з поліетилену продукт швидше відсириє і заведуться жуки.

Найкращий варіант правильного зберігання кураги – покласти її в холодильник у герметичній тарі.

Людина – барометр

Кожен третій житель середньої смуги помічає в себе симптоми підвищеної метеочутливості. Проявляється вона у всіх по-різному. В одних незадовго до раптової зміни погоди починається ломота в суглобах, в інших ние серце і болить голова, а в когось скаче артеріальний тиск.

Метеозалежність без перебільшення можна вважати бичем сучасного світу і реакцією людського організму на прогрес цивілізації. Адже на початку людина перебувала в гармонії з природою: вона прокидалася і засинала разом із сонцем, улітню пору активно працювала і запасалася продуктами, а взимку переважно відпочивала. Сучасний прогрес і велика кількість побутових приладів призвели до порушення природної рівноваги. У нашому житті з'явилися кондиціонери, обігрівачі, постійні стреси і надто багато шуму. Усе це заважає організму людини перебувати в гармонії з природою. Наша нервова система перестала адаптуватися до змін погоди, вона більше не може правильно реагувати на зміни температурного режиму, як це було століттями і тисячоліттями до цього.

Найбільше страждають жителі мегаполісів і міст; у мешканців сіл сильніший імунітет, і вони краще адаптовані до змін довкілля. Учені можуть пояснити ці зміни.

Повітря в містах насичене важкими іонами, які зменшують кількість ультрафіолетових променів, життєво важливих для здоров'я людини. Природний стан вологості в містах порушений, тому переносити спеку жителям мегаполісів набагато складніше.

Метеочутливість частіше спостерігається в людей, які мало часу проводять на свіжому повітрі, зайняті розумовою працею і які не займаються фізкультурою.

З метою профілактики лікарі рекомендують проводити більше часу на природі, отримувати в однакових кількостях сонячні промені, кисень і воду. Для загальної профілактики фахівці радять у кризові дні дотримуватися деяких правил: відмовитися від м'яса, гострої їжі, жирних страв і смаженого. Рекомендують вживати молочні та рослинні продукти, а також бобові, буряк і картоплю. Слід уникати перевантажень і стресів, більше відпочивати. Перед їжею корисно випити склянку свіжого соку. Тим, хто погано переносить різке потепління, необхідно наситити тіло киснем. У цьому допоможуть активні заняття спортом, гімнастика і плавання. У разі метеозалежності важкого ступеня, яка часто супроводжується певними хронічними захворюваннями, слід дотримуватися вказівок вашого сімейного лікаря.

СЛИЗЬКО? НЕ ПАДАТИ! ■

Послизнувся, упав, отямився – гіпс! Розтягнення або забій – теж нічого хорошого. Однак під час ожеледиці можна вберегтися від травмування.

Важливо

При падінні на вулиці ніколи не виставляйте лікті вперед і не приземляйтеся на витягнуті руки. Це може призвести до складного перелому зап'ястя, іноді зі зміщенням і розривом сухожиль. Усіма силами при падінні намагайтеся приземлитися на бік. І пам'ятайте: найнебезпечніше – упасти на сідниці. У літніх людей це нерідко призводить до перелому шийки стегна, а у молодих – до травмування куприка.

Важливо

Якщо після падіння відчуваєте біль, необхідно негайно звернутися до травматолога. Особливо небезпечний забій голови, хоч наслідки можуть проявитися не відразу. А ще про всяк випадок збережіть номер швидкої допомоги в контактах свого мобільного. З 2009 року в Україні діє єдиний номер для виклику екстрених служб, зокрема поліції, швидкої допомоги, служби порятунку, аварійної газової служби. Для того щоб їх викликати, потрібно набрати номер «112». Це спільний номер для всіх екстрених служб, які тільки існують. Вам необхідно лише коротко описати причину виклику і назвати адресу, за якою повинна приїхати допомога, а також своє прізвище, ім'я і номер телефону. Цей номер дійсний для всіх операторів мобільного зв'язку.

ШКОЛА БІБЛІЇ
ГОЛОВНА ОСВІТА ЖИТТЯ

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Сила відродження» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Небесна перлинка» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)

УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА МОЛОДІ

- «Формула життя» (рос.)

УРОКИ З ПСИХОЛОГІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН

- «Когда любовь возвращается домой» (рос.)

Замовляй безкоштовний курс для себе або своєї сім'ї

0 800 30 20 20

(*безкоштовно з мобільних та стаціонарних телефонів України)

Пройди інтерактивний курс вивчення Слова Божого на сайті **bible.ua** та **ОТРИМАЙ ПОДАРУНОК**

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

РАДІО ГОЛОС НАДІЇ

Радіо «Голос Надії» — це промінь надії у кожен дім та в кожне серце!

radio.hope.ua

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті **24/7** radio.hope.ua
- ▶ Через додатки для Android та iOS
- ▶ Через TuneIn, SmartTV
- ▶ В офлайн-режимі через подкасти
- ▶ На УР-1
НД 06:52 / СР 23:18
- ▶ УР-2
ПН 21:55 / ВТ 21:45

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ...

Hope.UA
телеканал Надія

Святковий марафон спецвипусків програми

АНГЕЛИ НАДІЇ

Вас вітають особливі гості тижденьні скріпники та багато музичних номерів від кращих виконавців духовної музики

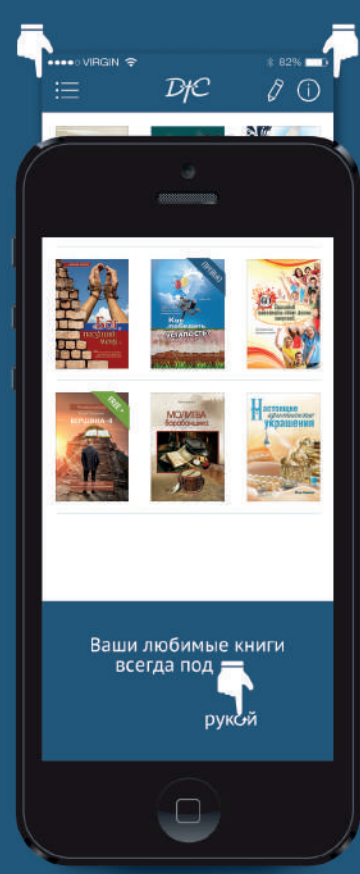
У Новорічну ніч
31 грудня
23:00

На наступні дні
1-6 січня
19:30

Тепер ми в App Store

Приложение: «LifeSource»

Ваши любимые книги всегда под рукой

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»
 Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
 Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
 Богословська експертиза: доктор богослов'я Ігор Корещук
 Відповідальний редактор: Яна Хорошко
 Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
 Коректори: Ірина Сирота, Людмила Шаповал
 Дизайн та верстка: Артур Антер
 Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; **тел.:** (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
 Ідентифікаційний код: ЄДРПОУ 19350731
 Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10А
 Рахунок: 26006149457
 МФО 380805
 Найменування банку «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідоцтво про державну реєстрацію
 Серія KB №8176 від 03.12.2003

«Джерело життя»
ДФС
 християнське видавництво